

**Modře natištěné štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
31,78+ 2,22 (GST) = 34 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J Time
Committed
À dé lai
convenu

**Telefon: (416) 530-4222
Fax: (416) 530-0069
E-mail: abrezina4222@rogers.com
satellite1-416.com@satellite1-416.com
abe@satellite1-416.com**

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 15.

(269.)

Vol. 12.

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com

Thursday,

August 1,

2002

Torontské setkání

Koncem šedesátých let slovenský režisér Dušan Hanák natočil krátký film *Mše*. Brzy putoval do trezoru. Později, když jsem s ním o tomto filmu hovořil, tak mi řekl, že nejsilnějším momentem byl okamžik, kdy devadesátiletý kněz vystupuje na kazatelnu. „Byla v tom nepředstavitelná síla víry,“ vzpomínal. Cenzura však neměla ráda příběhy o víře.

Vzpomněl jsem si na tento rozhovor, když minulé úterý vystupoval z letadla Al Italia papež Jan Pavel II. Odmítl jakoukoliv pomoc a pomalu sešel po schůdkách letadla. Toto gesto zapůsobilo nejen na přítomné celebrity, ale i dokonce na sdělovací prostředky. Kanadská televize tento okamžik nesčetněkrát opakovala. Dokonce i já jsem měl pocit, že se o to musím s někým sdělit. Zavola jsem tedy do pražského rozhlasu, jestli nechtějí o tom zprávu. Reakce byla pozitivní. Zprávu jsem odeslal. Po chvíli jsem dostal odpověď, jestli bych to mohl zkrátit. Což jsem udělal. Nějak se tam však začal vytrácet ten motiv toho, co bylo na této události jedinečné. Jaké bylo však moje překvapení, když v ranních zprávách v 7:00 se ozvala reportáž nějakého Romana Chlupatého z Toronta, který vylíčil, jak vysokozdvizný vozík dopravil papeže z letadla. Podíval jsem se do torontského seznamu. Žádný Roman Chlupatý zde nebydlí. Za celou dobu své novinářské práce jsem se s ním nesešel. Možná se mýlím, ale měl jsem pocit, že někdo v Praze udělal tuto zprávu z internetu.

Proč o tom hovořím, abychom si uvědomili, že „cenzuru komunistickou“ totiž nahradila „cenzura internetová“. Před tím byly všechny noviny stejné, protože to vyžadoval komunistický cenzor. Dnes jsou všechny noviny stejné, protože máme všemocný internet.

Jak tedy zněla původní zpráva: V úterý v třináct hodin sedm minut východokanadského času přistálo na torontském letišti letadlo Al Italia, které přivezlo do největšího kanadského města Toronta na Světové dny mládeže papeže Jana Pavla II.

Nad touto dva roky plánovanou cestou visely dlouho otazníky, vzhledem k zdravotnímu stavu Jana Pavla II. Ke všemu v pondělí řádila v Torontu bouře a okolí Toronta postihlo tornádo. Při příletu Jana Pavla II. však svítilo slunce a bylo 24°C.

Největším překvapením však byl samotný Jan Pavel II., který vystoupil z letadla svěží a sešel o holi po schůdkách z letadla. Zde po hymnách Vatikánu a Kanady ho uvítal ministerský předseda Jean Chrétien: „Vaše excelence, je mojí velkou ctí vás přivítat jménem Kanadčanů na Světovém dnu mládeže...“ Jean Chrétien dále zdůraznil papežův boj za lidská práva, který pomohl k osvobození Polska z totalitního systému i jeho mírové úsilí na celém světě.

Papež nejprve francouzsky poděkoval za přijetí a pak anglicky pozdravil účastníky setkání, kteří se sešli na torontském Exhibition Place, kde byli vidět mezi mladými lidmi ze sto sedmdesáti zemí i ti, kteří nesli české vlajky.

Potom odvezl papeže Jana Pavla II. k odpočinku

Torontskému Světovému dnu mládeže dominoval zpěv. Česká skupina doprovázející bohoslužby v kostele u sv. Václava.

po cestě vrtulník na Strawberry Island na jezeře Simcoe.

O den později, to jest ve středu, jsem měl možnost se ve farnosti svatého Václava setkat s mladými lidmi z Čech. Biskup Jiří Paďour hovořil o smíření a o tom, v čem Kristus je jedinečný. Nabádá k lásce, dokonce k lásce k našim nepřátelům.

Bylo zajímavé sledovat, jak se ze skupiny mladých lidí stává společenství. Najednou zde bylo něco, co je spojovalo. Chvillemi si člověk připadal skoro až jako vetřelec nebo mu bylo líto, že do tohoto společenství nezapadá. Snažil jsem se postihnout, co je pro mladé lidi tím společným jmenovatelem. Projedny je to právě neuvěřitelná atmosféra takového setkání. „Pocházím z nekřesťanské rodiny. Nebyla jsem pokřtěna a k víře jsem se dostala přes svého chlapce, když jsme se měli brát. Takové velké setkání mladých věřících lidí prožívám poprvé,“ říká studentka vysoké školy ekonomické v Ústí nad Labem. Při studiu ji vadí, že nemůže se svými spolužáky o otázkách víry hovořit. „Toto prostředí je mnohem otevřenější,“ dodává.

Katka, tisková mluvčí celé skupiny odpovídá na otázku, co ji přivedlo do Toronta: „Setkání se svatým Otcem, je to obrovská osobnost, která dokázala spojit náročnost na člověka s láskou. Nehledá zkratky, nehledá jednoduchá řešení. Má rád mladé lidi a je vidět, že když je mezi nimi je v daleko lepší kondici než když je od nich oddělen. Rozumí jim.“

To, že Jan Pavel II. má skutečně rád mladé lidi se potvrdilo i o den později na Exhibition Place. Ve

svých slovech však stále upozorňoval na Kristův příklad:

„Mladí z Kanady, Ameriky a všech částí světa! Hledíce na Ježíše, můžete se naučit, co to znamená být chudí v duchu, pokorní, milosrdní; co to znamená hledat spravedlnost, být čistí srdcem a šířiteli pokoje.“

S pohledem upřeným na něho můžete objevit cestu odpuštění a smíření ve světě, který je často v zajetí násilí a teroru. Tuto tragickou tvář lidské zloby jsme zakusili s až dramatickou zřejmostí během minulého roku. Viděli jsme, co se stane, když vládnou nenávisť, hřích a smrt.

Avšak dnes Ježíšův hlas zaznívá uprostřed našeho shromáždění. Jeho hlas je hlasem života, naděje, odpuštění; je hlasem spravedlnosti a míru. Naslouchejme mu!“

Do Toronta dorazila i skupina duchovních v čele s biskupy Esterkou a Paďourem. V pátek po bohoslužbách jsem měl možnost položit panu biskupovi Jiřímu Paďourovovi několik otázek:

ABE: Proč se tento den jmenuje Světový den mládeže, nikoliv Světový den katolické mládeže?

JP: Tento den vyhlásil svatý Otec a znamená to den, který je určený mládeži, pro mládež. On má kompetenci oslovit mladé lidi z katolické církve. Je zde však také rozměr ekumenický. Může se ho zúčastnit kdokoliv z křesťanů, ale i z nekřesťanů. Včera mezi námi biskupy byli i židé nebo moslimové, kteří tam přišli v rámci jakési reprezentace, ze solidarity. To je v různých stupních a různých

Pokračování na str. 5

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
 P.P.I.C. Accounts # 1001583
 GST Business # 86957 0572 RT0001
 Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
 published by ABE
 P.O. Box 176, Station „E“,
 Toronto, Ont. M6H 4E2
 Telefon: (416) 530-4222
 Fax: (416) 530-0069
 E-mail: abrezina4222@rogers.com
 satellite1-416@satellite1-416.com
 abe@satellite1-416.com
 www.satellite1-416.com
 Pražská adresa: ABE/Hombre,
 Poštovní schránka 32, 108 00 Praha 10 Tel.:
 (4202/02) 74 77 74 76
 Tel./ Fax/Záznamník: 74 77 09 29

Aleš Březina - redaktor;
 Advertising rates: 22.00 per inch/col.
 1.60 CDN \$ per line/col.
 Předplatné:
 v Kanadě \$ 31,78+2,22 = 34,00,
 pro ostatní svět CND \$ 45-, US \$ 33 -
 v ČR 600 Kč, na Slovensku 800 SK
 PDF elektronicky \$ 22 -
 V ČR a na Slovensku 150 Kč (200 SK)

Churches

**ČESKÉ A
 SLOVENSKÉ
 BOHOSLUŽBY
 V TORONTĚ**

Československý baptistický sbor
 (Czechoslovak Baptist Church); 200
 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá
 pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán.
 Začátek nedělních bohoslužeb je v 11:00.
 Středeční biblická hodina v 19:30. Rev. Ján
 Banko. Tel.: (416) 767-2027 nebo (905)
 337-7457.

KITCHENER: Každou druhou neděli v
 měsíci v 17:00 - Benton Baptist Church

**Moravští bratři (Moravian Brothers
 Church);** Bohoslužby pouze anglicky-
 neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto,
 On. M6C 3Y2. Tel.: (416) 656-0473.
 Duchovní správce: Rev. Basil E. Coward.

**Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a
 Metoda (R.C. Church of St. Cyril and
 Methodius),** 5255 Thornwood Drive,
 Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská
 omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a
 pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00
 a so.: 17:00. Farár: M. Verčimák. Tel.: (905)
 712-1200, fax: (905) 712-0974.

**Římsko-katolický kostel sv. Václava
 (R.C. Church of St. Wenceslaus),** 496
 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
 Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00.
 Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.:
 (416) 532-5272, fax: (416) 516-5311.

**Slovenský evanjelický kostol
 augsburgského vyznania sv. Pavla
 (Slovak Evangelical Lutheran Church of
 St. Paul)** 1424 Davenport Rd., Toronto,
 Ont. M6H 2H8. Tel.: (416) 658-9793. Rev.
 Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 9:30
 (angl.), 10:45 (slovensky).

**Slovenský grécko-katolický kostol sv.
 Marie (Slovak Greek Catholic Church of
 St. Mary)** 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J
 2W7. Tel. 531-4836. Farár: M. Čajka.
 Bohoslužby 9:00 angl., 10:30 slov.

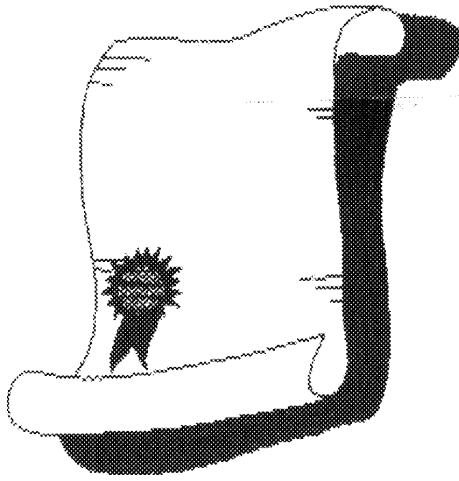
**Slovenská grécko katolícká katedrála
 Premenenia nášho Pána-Slovak Greek
 (Catholic Cathedral of Transfiguration
 of our Lord)** 10350 Woodbine Ave.,
 Markham, Ont. L6C 1H9, Rev. John Fecko.
 Bohoslužby 9:30 anglicky, 10:30 slovensky.

**Katolícké bohoslužby
 mimo Toronto**

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-
 neděle 15:00 hodin. Duch. správce: Rev. L.
 Švorčík, St. Adalbert R.C. Mission, tel.: (905)
 523-1932 nebo (416) 532-5272; 464 Plains
 Rd. W., Burlington L7T 1H2.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice:
 (Lyndale a Hlinchey): 3. neděle v 9:00.

Vyhlášení 10. ročníku

STIPENDIA IVANA PROCKA

Stipendium je určené pro vysokoškolské studium a
 mohou jej získat žáci pocházející z české nebo
 slovenské komunity.

Předpokladem je výborný prospěch ze střední školy
 (high school) a přijetí na vysokou školu (university).

Podrobnosti dostanete
 v Kampeličce (Czechoslovak Credit Union),
 740 Spadina Ave.
 Toronto, Ont. M5S 2J2
 Tel.: (416) 925-0557
 Uzávěrka je 23. srpna 2002

RADIO BOHEMIA lze poslouchat v Torontu
 a okolí na frekvenci **530 AM**
 a to od pondělí do pátku

od půlnoci do jedné hodiny v noci.

Nezapomeňte, že pondělní vysílání je už v noci z neděle na pondělí.

Vysílání z pondělí na úterý začíná již ve 23:00 hod.

E-mail: radioboheemia@hotmail.com, tel.: 905-799-3399

Infomační a imigrační středisko ČSSK

740 Spadina Ave., Toronto, Ontario, M5S 2J2
 Tel.: 416-925-2241. Fax: 416-925-1940.

E-mail: csskho@interlog.com

www.czech-slovak-assoc.ca

nebo www.cssk.satellite1-416.com

Torontská odbočka ČSSK

Odbočka pořádá setkání se zajímavými politickými osobnostmi a kulturní akce.

740 Spadina Ave., Toronto, Ont. M5S 2J2

Nezapomeňte dopis označit, že se jedná o Torontskou odbočku.

Telefon: (416) 538-5507

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Pondělí a pátek: 16:00-18:00, středa: 16:00-21:00

Tel.: 416-431-9477

**Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se
 nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.**

**Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží k vzájemnému
 pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má
 myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní
 názor. Přebírání původních článků a informací je možné,
 pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena
 rovnováha, která se diskusí sleduje.**

**Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor
 zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.**

**We acknowledge the financial support
 of the Government of Canada, through the Publication
 Assistance Program (PAP) toward our mailing costs.**

Z Winnipegu Folklorama

Tradiční festival se koná ve dnech 4.
 -10. srpna 2002 v Heart of Europe
 Pavilion (Cityplace - Eatonplace, 234
 Donald St., 2nd Floor. Pokud chce
 někdo dobrovolně pomoci, ať se hlásí
 u Joe Dobrovolného na čísle (204)
 878-2676.

Piknik

Srdečně zveme všechny naše krajany
 na tradiční piknik ČSSK s opékáním
 selete na farmě u Dobrovolných, který
 se koná v neděli 25. srpna 2002 v 15
 hodin. Z Winnipegu se vydejte po HWY
 59 na jih a 4 míle od perimetru hledejte
 odbočku na Oak Grove Road (u
 pohřebiště aut). Tam odbočíte na
 východ a po dalších 3,5 mílích jste u
 Boženky a Josefa. Talíř dobrot nebo
 mísu salátu přijmeme s radostí, jinak si
 přineste dobrou náladu a možná extra
 židli.

pramen

Kalendář

3.-4. 8. (so-ne)
 Letní sokolské hry
 Chertsey (začátek v sobotu v poledne)

4.-10. 8.
 Folklorama
 Heart of Europe Pavilion
 Cityplace, 234 Donald St.
 Winnipeg

11.8. (ne) 10:30
 Pouť k Panně Marii Svatohostýnské
 Kemp Hostýn

11.8.-16.8.
 18.8.-24.8.

Tábor mládeže
 Edmonton
 Zd. Fišera (780) 450-2505

24. - 25. 8. (so-ne)
 Tenisový turnaj, Laval

25.8. (ne) 15:00
 Piknik ve Winnipegu
 Farma u Dobrovolných

5.9.-14.9.
 Torontský filmový festival

7.9. (so)
 Špagety - Večeře
 Sokol Toronto

 28.9. (so)
 Posvícení
 Svatováclavská taneční zábava
 Hala kostela sv. Václava Toronto

Říjen 2002
 Vinobraní v Calgary

24.11. (ne)
 Vánoční bazar
 Hala kostela sv. Václava

30. 11. (so)
 Mikulášská zábava
 Sokola Toronto

**Toto číslo bylo dáno
 do tiskárny v pondělí
 29. července 2002 v 14:53.
 Příští číslo vyjde
 ve čtvrtek 22. srpna 2002**

Zprávy ČSSK Světový den mládeže

Ve dnech 22. - 28. července se Toronto stalo místem setkání katolické mládeže z celého světa (asi 200 000 z více než 170 zemí). Ustřední postavou tohoto setkání (v pořadí již sedmnáctého) byl ovšem papež Jan Pavel II., který tento monumentální projekt inspiroval a který Toronto považuje za zvlášť vhodného pořadatele vzhledem k jeho multikulturní a multietnické atmosféře.

Veřejnost byla pozvána k účasti na třech událostech:

1. Přivítání papeže na Exhibition Place, 25. července. Toto setkání bylo omezeno na registrované účastníky.

2. Křížová cesta, pátek, 26. července.

3. Papežská mše, Downsview Lands, 28. července.

Papež se zúčastnil prvního a třetího setkání.

Z České republiky se zúčastnilo asi 120 mladých lidí v čele s biskupem J. Paďourem z Českých Budějovic. Jejich hlavním stanem byla Osada Sv. Václava, kde dopoledne probíhala katecheze na biblická témata s biskupy Paďourem a Esterkou. Zájezd byl organizován Osadou sv. Václava a jejím farářem Otcem Švorčíkem, který mimochodem letos slaví čtyřicítku - zatím ji oslavil na rodné Moravě, ale nemyslím, že to Toronto nechá jen tak.

Výprava přijela ovšem i ze Slovenska. Poutníci přiletěli ve dvou skupinách, první v počtu asi 230 a druhá, kolem 70, přiletěla o něco později. Dále přiletí na třicet kněží, pomocný biskup bansko-bystrické diocéze Tomáš Galis a řecko-katolický ekarcha z Košic Milan Chatur. Organizátorem je Otec Miroslav Verčimák z kostela sv. Cyrila a Metoda v Mississauze. Někteří návštěvníci budou umístěni v

rodinách, většina ve škole St. Jude's a v hale farnosti sv. Cyrila a Metoda.

Toto setkání je největší událostí tohoto druhu v historii Toronta.

Kongres SVU v Plzni

Letošní kongres SVU se konal ve dnech 23.-30. června v Plzni. Program byl mimořádně bohatý, počínaje zahájením na pedagogické fakultě Západočeské univerzity. Tématem Kongresu byl Hold Americe (Tribute to America). Kongres, který byl oficiálně zahájen prezidentem SVU, Dr. Miloslavem Rechcíglem, byl osloven, mimo jiné, rektorem Západočeské univerzity, starostou města Plzně,

českým velvyslancem v USA, americkým velvyslancem v ČR a kanadskou velvyslankyní v České a Slovenské republice, Margaret Huber (která byla pozvána dodatečně).

V Holdu Americe promluvili zástupci amerických organizací a Českého a Slovenského sdružení v Kanadě. Čtenáře bude možná zajímat úvod Čermákova proslovu na téma 'České a Slovenské sdružení v Kanadě': "Nežli se vydám na cestu dějinami Českého a Slovenského sdružení v Kanadě, chtěl bych utrousit několik poznámek o vztahu myši a slonů. Myši - v mé bajce - jsou Česká a Slovenská Republika a

Pokračování na str. 4

90. let Jiřího Traxlera - objednávka videa a CD

1. června 2002 se konal v Torontě zcela vyprodaný jazzový a literární večer na oslavu opožděných 90. narozenin Jiřího Traxlera (* 12. 3. 1912), nestora české jazzové a swingové hudby. Na večeru vystoupila vynikající swingová skupina Jiřího Grosmana a ukázky ze svých knih přečetli Josef Škvorecký, Zdena Salivarová-Škvorecká a Václav Táborský. Večer organizoval a uváděl Miloš Suchma.

Pro zájemce, kteří se na představení nedostali či mimotorontské uvádíme, že je možné si objednat video záznam této události za \$20 plus poštovné. Také je možné si objednat CD Swing Time (\$15 plus poštovné), vzniklé z gramodesky stejného jména. CD je výběr skladeb Jiřího Traxlera a zesnulého Kamila Běhounka, který původní desku nahrál se svojí skupinou v Německu. Na CD zazní hlasy Zuzky Lonské, Karla Kryla (v netypické, ale výborně zvládnuté roli), Zdenka Kratochvíla a Libuše Helcové.

Video a/nebo CD je možno objednat na adrese:

České a Slovenské sdružení v Kanadě

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario, Canada M5S 2J2

e-mail: <csshko@interlog.com> tel. (416)925-2241, fax: (416) 925-1940.

The Leading Festival of the Year

CS ROCKFEST USA

Sobota a neděle 24. a 25. srpna 2002

P.N:A. Youth Camp 10701 River Rd., Yorkville, Illinois

Otevřeno v sobotu od 9 hod..

Koncert začíná v 13 hodin

Moderátor Petr Novotný

uvede:

Olympic

Žlutý pes

Miroslav Žbirka

Dan Bárta & Alice

No Name

Děda Mládek Illegal Band

DxSons

Vata

Call: 1-877-862-7973 * www.csworldnet.com

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878

E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450

Obch. zast.: (613) 749-3178; Fax: 749-4989

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal

1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495

Fax: (514) 849-4117

E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Honorary consulates of the Czech Republic in Canada

Calgary

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek

New address: #110-6130 3rd St. SE.

Calgary, AB T2H 1K4

Tel.: (403) 269-4924,

fax: (403) 261-3077.

E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Toronto

Honorary Consul: V. L. Rosický

701-4711 Yonge St.

Toronto, ON M2N 6K8

Tel.: 416-226-4528,

fax: 416-226-5679

E-mail: consul@canczech.com

www.canczech.com

Út: 16:00-18:00, čt.: 10:00-12:00

Honorary consulates of the Slovak Republic in Canada

Vancouver, BC:

905 West 8th Avenue, Vancouver

V5Z 1E4

Tel: (604) 732-4431. Fax: (604) 732-4439

Hours: Tuesday 14:00-16:00

Thursday 10:00 - 12:00

Mr. Stanislav Lisiak Honorary Consul

Jurisdiction: British Columbia

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,

Calgary T3L 1K3.

Tel. and Fax: (403) 239-3543

Hours: Monday and Thursday

17:30-19:30.

Mr. Ludovít Zanzotto, Honorary Consul

Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Winnipeg, MB:

99 Grace Street, Winnipeg R3B 0E4

Tel. and Fax: (204) 947-1728

Hours: Weekdays 9:00. - 12:00

Mr Jozef Kiska Honorary Consul

Jurisdiction: Manitoba

Toronto, ON:

1280 Finch Avenue West, Suite 407,

North York M3J 3K6

Tel: (416) 665-1499, Fax: (416) 665-7488

Hours: Monday to Friday 10:00 - 16:00

Saturday by appointment

Mr. John Stephens, Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Ontario

Montreal, QC:

3700 rue de Montagne

Montreal, QC H3G 2A8

Tel.: (514) 843-3700, Fax: (514) 987-5460

Hours: Monday and Thursday 16:00-18:00

Mr. Mark Kmec, Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Quebec

Internet

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.

Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

Aktualizované stránky

Kalendář

Co se připravuje v krajanské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

ČSSK

Zpravodajství Ústředí Českého a Slovenského sdružení v Kanadě

www.cssk.satellite1-416.com

Nové divadlo

Zpravodajství z posledního představení Nového divadla a to, co Nové divadlo chystá

www.divadlo.satellite1-416.com

Galerie M. Gabánkové

Asi stovka obrazů M. Gabánkové.

www.paintinggalerie.net

Medical

Příjemné kvalitní
zubní ošetření

nabízí

dr. LUDMILA
SCHUCKOVÁSobotní a večerní návštěvy
možné!

Ráda pomohu nově příchozím!

1849 Yonge St. - Suite 409
(Yonge & Davisville)
Toronto, Ont. M4N 1Y2.
(416) 487-7900

Dr. Petr Munk

Chiropraktik

1552 Bloor
St. W.
Toronto, Ont.Ordinační
hodiny:
Pondělí-
pátek
10:00-19:00

Tel.: 533-0005

Přijmu ženu do práce
při úklidu rodinných
domů a apartmentů.

Volejte:

Lenka (905) 625-8002

1218-15

Hledám spolehlivou,
laskavou paní,
která by občas na pár hodin
vypomohla s mým manželem.
Volejte: 416-490-8046

1216-015

POLYGON
reportér ZápadČeský zahraniční časopis, který má
čtenáře v 51 zemích.

Napište si o ukázkové číslo!

POLYGON, Box 9021,
OTTAWA, Ont. K1G 3T8Kanadský redaktor Miloš Šuchma,
tel.: (613) 824-7439, fax: (613) 834-8757

Pokračování ze str. 3

Kanada a slony Německo a Rusko, pokud jde o Českou a Slovenskou Republiku, a Spojené státy americké, většinou přátelský slon na jih od Kanady. Ten slon je možná přátelský, ale je jemný? Je citlivý? Podívejme se na příklad na téma tohoto kongresu: 'Hold Americe'. Jediná země na severoamerickém kontinentě, která má ve svém jméně slovo 'Amerika' jsou Spojené státy americké. Kanadský šovinista by mohl přesvědčivě argumentovat, že téma kongresu - alespoň pro Kanadana, který byl požádán, aby se tohoto holdu zúčastnil - je jazykovým vykleštěním kanadské národní identity... " Nebylo mnoho oborů, o nichž by se nepřednášelo, od vojenské historie po biochemii, tělesnou výchovu, divadlo, náboženství, literaturu, ženskou problematiku, průmysl (v tomto posledním oboru přednášel montreálský průmyslník Karel Velan). Stejně bohatá byla i kulturní část: koncerty (včetně koncertu Plzeňského filharmonického orchestru), filmy („Musíme si pomáhat“, „Tmavomodrý svět“, „Samotáři“), divadlo „Kroky po krách“.

Poslední den účastníci měli na vybranou: návštěvu hradů a zámků, západočeských lázní a zámku Kozel.

Poznámky na okraj: nebylo úplně snadné najít na plzeňských ulicích někoho, kdo věděl, kde je *Západočeská univerzita*, nebo *Masné krámy* (krásně renovovaná budova s obrazárnou), kde se některé přednášky konaly. Jedním z nejpěknějších míst v Plzni je křížová cesta, umístěná v kouzelné zahradě (na jejím vybudování se podílel montreálský Milan Havlín. Zase jsem viděl kousek své rodné země, tentokrát Český ráj. Je nádherný, vesnice vzorně upravené, pole, o které pečují dobří hospodáři.

Jak jsem koupil, tak prodávám: Prahu navštívil slavný americký ekonom, nositel Nobelovy ceny. Vstupenky na jeho přednášku nebyly laciné - většinou je skupili velké podniky pro své zaměstnance. Na přednášku se dostavilo asi padesát lidí...

REZOLUCE ČSSK

Na svém kongresu ve Winnipegu ve dnech 24. - 26. května byly odhlasovány rezoluce představitelům České a Slovenské republiky a Kanady.

Evropský soud pro lidská práva rozhodl

Velká prohra byla 10. července u Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku, (dál ESLP), kde restituční stížnost dvou rodin Čechů, kteří získali občanství Spojených států, byla zamítnuta. Rozhodnutí má 17 stránek v angličtině a můžeme vám je poslat internetem na požádání a udání adresy.

ESLP zvažuje, jestli je v tomto případě ochrana majetku, zaručená v Úmluvě, aplikovatelná, protože zákaz diskriminace neexistuje sám o sobě ale jen ve vztahu k jiným důležitým ustanovením. V této souvislosti soud uvádí, že vlastnictví může být jen skutečné vlastnictví nebo majetek nebo i nárok, o kterém má žadatel oprávněné očekávání, že bude splněn. Naopak naděje, že dávno neexistující právo by bylo oživeno nemůže být považována za majetek ve smyslu Evropské úmluvy. Pokud jde o to, jestli žadatelé měli alespoň oprávněné očekávání, že o jejich nároku bude rozhodnuto v jejich prospěch, ESLP uvádí, že v době, kdy vznesli svou žádost o restituci, zákon 87/1991 stanovil, že jenom ti rehabilitovaní, kteří mají české občanství, mohou uplatnit nárok na restituci. Vzhledem k tomu, že žadatelé neměli nárok ani na restituci ani na odškodnění, a že zákon 87/1991 jim bývalé vlastnictví neumožnil, měli jenom jednu možnost a to dosáhnout odstranění zákonné podmínky občanství na základě její neústavnosti. Jejich naděje, že bude tehdy platný zákon změněn v jejich prospěch, nemůže být považována za oprávněné očekávání. ESLP rozlišuje mezi pouhou nadějí a oprávněným očekáváním, které musí být podloženo zákonem.

ESLP tedy rozhodl, že žadatelé neprokázali, že mají nárok, který je dostatečný k tomu, aby byl uplatněn, a že nemohou tvrdit, že mají vlastnictví podle Úmluvy. Proto ani rozsudky českých soudů, ani zákon 87/1991 není možno považovat v jejich případě za porušení pokojného užívání majetku. Z toho plyne, že jejich stížnost ohledně ochrany majetku nespadá pod článek Úmluvy ochraňující majetek. Článek Úmluvy zakazující diskriminaci nestojí sám o sobě a vzhledem k tomu, že ochrana majetku nepřichází v úvahu, soud rozhodl, že ani tento článek se nemůže použít.

Plyne z toho tedy, že stížnost na ochranu majetku, spolu se stížností na diskriminaci, nevyhovuje ustanovením Úmluvy a musí být zamítnuta.

Jan Sammer

jan.sammer@czechoffice.org

www.czechoffice.org <http://www.czechoffice.org/>

Rezoluce prezidentu
České republiky:

Vážený pane prezidente,
Zdravíme Vás srdečně ze zasedání 54. kongresu Českého a Slovenského sdružení v Kanadě, konaného ve dnech 24.-26. května 2002 ve Winnipegu.

Těšíme se ze všech úspěchů České republiky doma i v zahraničí a ze stále se rozvíjející spolupráce mezi Českou republikou a Kanadou.

Vyslovujeme jednoznačnou podporu Parlamentu České republiky a české vládě v jejím trvání na platnosti Dekretů prezidenta republiky (tzv. Benešových dekretů) a odmítáme jakékoliv jejich revize.

Řada krajanů ztratila své české občanství nabytím občanství jiné země. Tato ztráta postihuje nejvíce mladou generaci a nově příchozí do Kanady a citelně nás poškozuje, neboť mladá generace, na níž závisí budoucnost naší komunity, označuje ztrátu občanství jako jeden důvod, proč se odmítá účastnit našeho krajanského života.

Rozhodnutí Sněmovny odmítající korespondenční volbu nás také zklamalo, protože někteří krajané, kteří žijí daleko od českých zastupitelských úřadů tím prakticky ztratili možnost zúčastnit se voleb.

Znepokojují nás trvalé nedostatky v oblasti spravedlnosti. Sem spadají i restituční problémy, které zůstávají i nadále nedořešeny, i když setkání předsedy české vlády se zástupci Evropské unie naznačuje kladné změny v brzké budoucnosti.

Doufáme, že podpoříte naše snahy v řešení těchto problémů, aby byl nejen zachován, ale ještě posílen náš stále vřelý vztah k České republice.

České a Slovenské sdružení v Kanadě
Blanka Rohnová (odstupující
předsedkyně) Josef Čermák, Q.C.
(předseda), Radmila Locherová (generální
tajemnice).

To Jean Chretien

Prime Minister of Canada

July 12, 2002

Dear Mr. Prime Minister,

Please accept greetings from the delegates of the 54th Congress of the Czech and Slovak Association of Canada which was held in Winnipeg on May 24 - 26, 2002.

Our Association was established in 1938 to mobilize Canadians of the Czech and Slovak origins against the Nazi threat. It is proud of its contribution to Canada's war effort, as it is of its opposition to Communism in general and to the Communist regime in the former Czechoslovakia, in particular. We have assisted in the settlement of thousands of Czechoslovak refugees who brought many skills to Canada. In this respect, we gratefully acknowledge Canada's decision to admit many of them after the invasion of Czechoslovakia by the Warsaw Pact armies in August 1968.

We are also grateful for Canada's support of the applications of the Czech and Slovak Republics for membership in NATO.

There is, however, one area of concern we would like to bring to your attention. It is the requirement of entry visas for the Czech and Slovak visitors to Canada. We have received a number of reports from our members indicating that their relatives in Czech and Slovak Republics are getting inconsistent information from the Department of Immigration officials, that their applications are capriciously rejected at the Prague office, and that they are unable to get explanation for apparent discrepancies. For example, a letter from one of our members to the Hon. Denis Coderre outlining these issues remained unanswered for more than ten weeks.

We believe that organizations such as ours play an important part in building Canada as a democratic and prosperous society. We are confident that because of this we can count on your support. Thank you.

Yours truly, Czech and Slovak Association of Canada

Blanka Rohn (Past President), Josef Čermák, Q.C. (President), Radmila Locher (Secretary General)

Hypotéky na prodej!

Zařídte si novou hypotéku s naší Credit Union,
popřípadě převedte si hypotéku k nám. Využijte
našich úrokových sazeb!

* možnost otevření nebo uzavření * pevný úrok
* srovnatelné úroky * možnost dřívějšího splacení
* možnost životní pojistky * další výhody

Informujte se ještě dnes v Kampeličce!

740 Spadina Ave.
Toronto, Ontario
M5S 2J2CZECHOSLOVAK
(TORONTO)
CREDIT UNION LIMITEDczechoslovakcu@msn.com
www.kampelicka.com
Fax: (416) 925-6529
Tel.: (416) 925-0557

Pokračování ze str. 1

národech rozdílné. Při Světovém dni mládeže se uplatňuje hlavně ten prvek mládeže. Může se přidat kdokoliv.

ABE: V čem je jedinečnost katolictví?

JP: Je to společenství s Kristem. Křesťanství bez Ježíše Krista je nemyslitelné. Prostě on je jádrem církve, evangelia, milosti. Je to Boží syn. To je vyznání všech křesťanů. Katolíci jsou přesvědčeni, že v kontinuitě nesou mravoučný, věroučný a svátostný obsah všeho, co nám apoštolé zanechali. Katolictví usiluje o

Poutníci z ČR.

to, aby bylo všeobecně přijatelné, ale s veškerým obsahem Kristova odkazu. Nemůžeme tedy opominout žádnou svátost, či princip jednoty, kterým je i papežova petrovská služba.

ABE: V českém protestantismu se klade v poslední době až nezdravý důraz na Starý zákon, není v důrazu na Nový zákon katolictví konsistentnější?

JP: Jsem o tom přesvědčen, obzvláště ve vědomí identity samotné. Jinak bych se neodvážil posuzovat ty ostatní směry. Těch je však hodně a já je respektuji do té míry, do které je mohu intelektuálně sledovat. Co je však podstatné, že dnešní člověk není schopen oběti a právě tato oběť je jádrem celého vykoupění. Mimochodem je zakomponována v Poslední večeři do obsahu, které říkáme eucharistie a kterou produkuje církev na všech stranách po celá staletí v podobě mše svaté.

ABE: Není nemoc této společnosti právě v tom, že není ochotna k oběti?

JP: Kristus nejen oběť nepopírá, ale naopak jí dává smysl. Kristus sám říká: „Což nemusel mesiáš to vše trpět a tak vejít do své slávy?“ Právě v tom slově *nemusel* je zákonitost. Zkrátka se to muselo stát. Když to říkal programově, tak Petr namítá: „To se ti nikdy nestane!“ Kristus však odpovídá: „Odejdi satane!“ Protože je to myšlení lidské. Tak se stane, že lidské věci zdánlivě humanitní se stanou *protihumanitní*. Komunismus chtěl také rovnost pro všechny, ale bylo to za cenu mrtvol. Jednu strukturu nahradil jinou hierarchickou strukturou. Církev s tímhle musí počítat a musí s

tím bojovat. Ve feudalismu církev prorostla s mocí a nyní to musíme s odstupem reflektovat, což se stalo během svatého roku, kdy se papež distancuje od všech nepřátelských postojů církve vůči všem ostatním. To jest tam, kde udělaly děti církve chybu. To je kajícínost, kterou udělal on sám oficiálně a myslím si, že je to úžasné gesto, které nás provází do budoucnosti. Církev potřebovala sestoupit do pokorné polohy, která musí zůstat obecná a tak bude plnit Kristův odkaz.

ABE: Čím si vysvětlujete statistický odklon lidí od církve?

JP: Je to jejich chyba. V kostelech zůstávají lidé věrní. Přece víru nemůžu změnit za rok nebo po pěti letech. To je věc celoživotního postoje. Platí zde podobenství o rozséváči. Někdo vydá třicet, někdo šedesát a někdo sto procent. Tento odklon statistický, není totální odklon. Křesťanské poznamenání naší kultury je trvalé a nezníčitelné. Aktivní křesťané pokračují dál právě na té autentické, ekumenické cestě. Jestli církev udělala nějakou chybu? Moje matka byla po mrtvici, společnost je jakoby po mrtvici a i církev je ve stejném stavu. Po čtyřiceti letech útisku nemůžeme jednat jako normální společnost, která se jen tak oťepe a jde dál. Jsme společenství hříšníků, nemocných lidí, starých lidí, dětí, které vstupují do života. My nemůžeme změnu vytvořit organizací. Zůstává naopak hluboká zkušenost, která nás nese dál a my se bez státního aparátu velice dobře můžeme obejít. My ho však nechceme nechávat stranou, protože my jsme občany. My vlastně hledáme své místo a musíme strpět mnoho předsudků, které si církev vysloužila a potom skutečně nemůžeme zapomenout na povrchnost, hloupost a zaujatost mnoha lidí. To tam patří samozřejmě.

ABE: Přesto vidíme v církvi dva typy lidí, jeden který to vnitřně probojuje a vědomě se pro křesťanství rozhodne, druhý je klasický křesťan, který prodělal křesťanskou výchovu. Vidíte, že se v poslední době poměr těchto dvou skupin mění anebo je situace stále stejná?

JP: Je pravdou, že při otevřeném pronásledování dochází k velkému úbytku, poněvadž zde přichází existenční strach. Víra nebývá

argumentována zevnitř, čili je křehká. Po uvolnění nastává rozkvět, ale zase jen na povrchu. Takže to chce opět nějaký proces. Člověk musí být sám se sebou trpělivý. Jednotlivé vazby se musí vytvořit. Musí dojít k mnoha dorozuměním, psychologickým, sociálním. Takové přeskupování patří do našeho života: jde o to, abychom dělali to, co dělat máme a dělat to poctivě, se subjektivním přesvědčením, s upřímnou myslí. Možná to bude potřeba dorovnat a já té opravě musím zůstat otevřený. Musíme si tedy zachovat otevřenost a pokoru k tomu zrající.

ABE: I během komunismu byla v evangelické církvi rozvinutá práce s mládeží, v katolické církvi tomu tak nebylo, jaká je situace dnes?

JP: Musím vás opravit, i když jsem neměl státní souhlas k duchovní činnosti, tak jsem měl kolem sebe sto padesát mladých lidí okolo dvaceti let. To dnes nemá žádný farář ve své farnosti. Nikomu jsem nic nenařizoval a z nich se pětadvacet rozhodlo pro duchovní život. My jsme nežili v strukturální organizaci, ale bylo to deset patnáct lidí, kteří se spontánně sešli. Metodicky jsem s nimi pracoval tři až sedm let. Zde jsme probírali Starý i Nový zákon, patristiku, Druhý vatikánský koncil, elementární věci, etiku. Já jsem za tuto zkušenost velice vděčný. V té době také pracovali hodně salesiáni ve svých chaloupkách. To byly tisíce lidí, kteří se začali organizovat. Toto vše můžeme teď dělat oficiálně, ale oficiálně nám nemůže nikdo dodat ducha. Toho si můžeme vyprosit, na toho musíme trpělivě čekat a pokorně ho přijmout. Na tom jsme za pronásledování i ve svobodě stejně.

ABE: Jak hodnotíte toto torontské setkání?

JP: Byl jsem na setkání v Czenstochowé, v Paříži a Římě. Nejvíce na mne zapůsobilo setkání v Paříži. Protože jsem si byl pak jistý, že ten, kdo se zúčastnil tohoto setkání nemůže být rasista nebo nacionalista a za pár let jsem viděl, že to je hluboký program civilizace. Ježíš Kristus nás učí srovnat se se sebou. On začíná mezi Židy a Samařany, Židy a pohany. V evangeliu říká: „Jděte do celého světa!“ To se objevuje při Světových dnech mládeže, kde to univerzální můžeme prožívat

přímo názorně a letos mne napadlo, když nastupovalo těch 172 národů, že to přece jen zabralo. Přáli bychom si, aby to bylo obecné nejen zde, to však nikomu nemůžeme vnutit, ale tohle si nesmíme také nechat vzít.

Celé setkání mělo skutečně multikulturní ráz. Nejenže působivá křížová cesta Torontem ke Queens Parku byla, jak anglicky, tak i francouzsky. Mohli jsme zaslechnout i latinu, španělštinu a italštinu. Při sobotním večerním setkání pak dokonce němčinu, čínštinu, češtinu a slovenštinu.

Přes dešť se zúčastnilo nedělní mše v Downsview 800 000 lidí.

Aleš Březina

Financial

Kursování lístek

100 Kč	5,13 CDN \$
100 SK	3,54 CDN \$
1 CDN \$	19,50 Kč
1 CDN \$	28,25 SK
1 US \$	1,59 CDN \$
1 EUR	1,57 CDN \$

The Toronto Star - 26.7.2002

1 CDN \$	19,52 Kč
1 US \$	31,44 Kč
1 EUR	30,67 Kč
100 Sk	68,96 Kč

Quick - 26.7.2002

Translations

EVA MESTICOVÁ

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

Tel.: (416) 922-8786

Fax: (416) 922-6540

E-mail: emestic@hotmail.com

Business

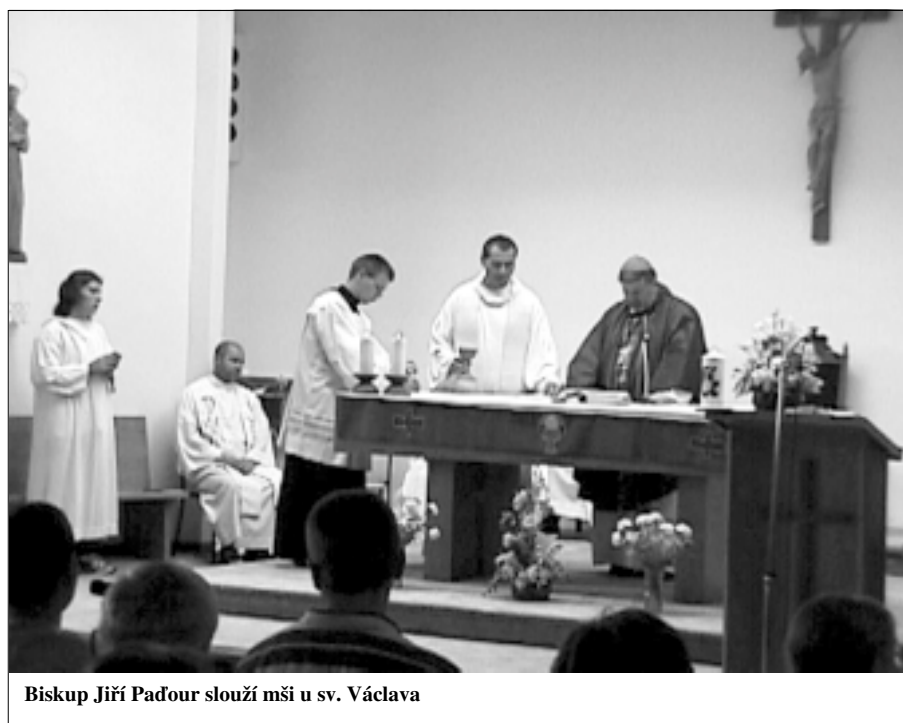
ABE

Elektronická komputrová tiskařská sazba v 11 jazycích na počkání
Manuelní sazba v češtině a slovenštině.
Pouze z perfektních strojopisů!
Tel.: (416) 530-4222
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

Canada-Czech Republic Chamber of Commerce

Kanadsko-česká obchodní komora

má novou adresu
740 Spadina AVE.
Toronto, On. M5S 2J2
Tel.: (416) 929-3432
Fax (416) 925-1940
E-mail: trade@ccrcc.net

Biskup Jiří Paďour slouží mši u sv. Václava

Classified

Slovenská televízia,
po prvý raz, a to v roku 1998
začala sprístupňovať svoj
ZLATÝ

PROGRAMOVÝ FOND
pre širokú verejnosť doma i
v zahraničí prostredníctvom
videokaziet.

Kazety v severoamerickej norme sú
vyrobené priamo v štúdiu STV.

Zo svojho bohatého archívneho
fondu vám ponúkame
najzaujímavejšie programy pre deti
ako aj pre dospelých.

Literárno dramatické diela
(televízne filmy, divadelné hry)
Rozprávky - hrané i animované
Dokumenty s náboženskou
tématikou

Prírodopisné dokumenty
Prírodovedné dokumenty

Kultúrne pamiatky Slovenska
Športové dokumenty

Informácie a katalog o celej
programovej ponúke vám
poskytneme na tel. čísle

905-894-9368

alebo cez E-mail:

dbcno1@hotmail.com

Pronajmu dům

v tiché oblasti

Yonge & Lawrence

3 ložnice, 2 koupelny

Pro rodinu nebo jednotlivě!

\$ 1800

+ elektřina, plyn a vodné

Volejte: 416-488-2115

1217-15

Denní kronika

23.7. 2002

Sabina Slonková unikla nájemné vraždě

Praha-mfd-Dne 9. července odpoledne se na policejní stanici v jihočeském Vimperku dostavil místní recidivista a toxikoman Karel Rziepel a oznámil: "Najali mě, abych ji zavraždil." Měl u sebe balíček vojenského semtexu, fotografii Slonkové a její adresu.

Policie okamžitě rozjela akci - novinářku téměř dva týdny ukrývala na utajeném místě. Rziepel, který sice už v minulosti pobýval ve vězení, ale nikdy nevráždil, byl ochoten s policií spolupracovat. "Možná se v něm hnulo svědomí, možná měl strach, že by se ho snažili jako nepohodlného svědka zbavit," řekl policista z Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, který případ převzal.

Rziepel nejprve plánoval, že novinářku zabije plastickou trhavinou semtex. Pak zjistil, že to není nejlepší způsob a podle policistů chtěl Sabinu Slonkovou zastřelit. Cesta od Rziepela k Srbovi nebyla příliš dlouhá. Rziepel prozradil, kdo ho na vražedný úkol najal: vimperský podnikatel Michal Novotný. Už pod policejním dozorem Rziepel Novotnému do telefonu oznámil: "Zabil jsem ji."

Policie už v tu chvíli Novotného telefon - se svolením soudu - odposlouchávala a čekala, s kým se podnikatel spojí dál: bylo zřejmé, že Novotný není posledním článkem celého řetězce. Novotný nakonec o úspěchu akce telefonem informoval podnikatelku Evu Tomšovicovou, která v minulosti spolupracovala s ministerstvem zahraničí, konkrétně s Karlem Srbou.

Jejich vztahy byly přátelské, v minulých dnech spolu trávili dovolenou v Chorvatsku. Ale právě Tomšovicová nakonec Srbu, jako hlavního objednatel zločinu, prozradila. "Pan Srba byl zatčen na základě výpovědi jeho spoluobviněných, zejména

spoluobviněné," řekl státní zástupce Liška. Tomšovicovou, Novotného a jeho partnera Petra Volfa, který v příběhu sehrál pouze okrajovou roli, zatkla policie minulý čtvrtek. Karla Srbu o den později, během cesty na páteční oběd.

Srba podle informací MF DNES vinu odmítá.

Deset dní jsem byla mrtvá

Praha- MF DNES/Sabina Slonková- Myslela jsem, že se mi to nemůže stát. Myšlenka, že mě někdo bude chtít zavraždit jen za to, že o něm napíšu pár řádků do novin, se mi prostě zdála absurdní. Dokonce i ve chvíli, kdy mi to před čtrnácti dny zcela vážně říkal jeden z policejních důstojníků: "Máme chlapa se semtexem, který říká, že dostal zakázku, aby vás zabil." "Co je to za blbost, to se tady přece neděje," je moje první reakce.

Policie mě ale ujistila, že to není žádná provokace ani výhrůžka. Ten člověk existuje, stejně jako pár gramů výbušniny, která mě má na něčí přání roztrhat na kusy. Zatím se mi nestačily rozklepat ruce. Jednoduše mi to nedochází...

Místo toho mi začíná v hlavě „šrotovat“, co je to za blázna, který si takovou věc objedná. Komu jsem vadila tak, aby riskoval letitý kriminál. To se přece v Česku nedělá. Napadají mě jen dvě jména: jeden podnikatel, o kterém jsme ale psali už dávno, a pak Karel Srba. To je člověk, který má dost důvodů, abych nepatřila mezi jeho favority. A jak jsem ho poznala, možná by toho byl schopen.

Chvilí se ještě utěšuju tím, co říkal ten policista: "Ten člověk, co se nám přihlásil, si dost vymýšlí. Je možné, že to nebude tak horké."

Mé naděje padají v půl jedenácté večer. Najatý zabiják volal už pod policejním dohledem zprostředkovateli. Zakázka skutečně existuje.

Jdu domů. Cestou zjišťuji, že vlastně nevím, co mám dělat. V noci parkuje před domem policejní ochranka. Je to

na další skoro dva týdny poslední noc doma. Stejně nespím. Dělam, že přemýšlím, ale v hlavě mám prázdnno. Ráno mě ochranka ještě veze do práce. Slibuju, že nebudu nikam chodit, a celý den u počítače sepisuju článek o tom, že Klaus chce být předsedou sněmovny.

Večer si doma sbalím pár věcí a ochranka mě odváží za Prahu. "Už 'to' máme v autě. Za chvíli 'to' tam máte," hlásí kolegům do telefonů. Po chvíli mi dochází, že 'to' jsem já. Dalších deset dní trávím ve společnosti policistů mimo Prahu. Termín policejní ochrana v praxi znamená to, že se mnou chodí i na záchod.

Odvezli mě do ústraní, do práce chodit nemám. Musím vypnout mobil, přerušit veškeré kontakty, vyjma blízkých lidí.

Mám být prostě mrtvá. Jen tak mají detektivové šanci dostat se až k objednavateli. Celá ta povedená partička si musí myslet, že vražda skutečně proběhla.

Hned první dny říkám policii, že Srba je jeden z těch, kteří mají motiv. Nesedí jim to. "Vždyť je to profesionál a tohle vypadá jako pěkně zfušovaná práce," kroutí hlavou. K Srbovi navíc zatím nevedou žádné stopy. V příštích dnech probíráme desítky dalších jmen, firem a variant. Jména mi nic neříkají, nikdy jsem o nich neslyšela, nepsala... "Vzpomeňte si, sebemenší výhrůžka, cokoli nám může pomoci."

K ničemu konkrétnímu to nakonec nevede. Detektivové si mezitím vedou vyšetřování po své linii. "Víme o dalších lidech. Tomšovicová a Volf, říká vám to něco?" Taky nic.

Další informace je ale zajímavá: Tomšovicová prý spolupracovala s ministerstvem zahraničí, tedy úřadem, kde donedávna seděl Karel Srba.

Pak mi ukazují jejich fotky. Poprvé vidím lidi, kteří mě chtěli zabít. Klidně by mohli hrát ve filmech třetí kategorie ze sedmdesátých let. Tomšovicová má vizáž zasloužilé soudružky, až pak se dozvídám, že jí je pětatřicet.

Paradoxně nejlíp vypadá Karel Rziepel alias Citron. Tedy vrah, kterému vděčím za život. Kdyby neselhal a neudal se, možná bych tu už nebyla. "Vy jste ho ale neviděla od krku dolů. Je to potetovaná stůra," vyvádí mě z omylu jeden z policistů.

Pak už se ke mně dostávají jen kusé informace od detektivů o předávání peněz za splněnou zakázku, co si za ně chtěli koupit a jak se celá skupinka vesele raduje nad tím, že se jim to povedlo.

Přichází nekonečné čekání na den D, kdy je mají pochytat. "Bude to už brzo, zkuste to ještě vydržet," uklidňují mě policisté.

Každý večer usínám s nadějí, že to už třeba ráno skončí. Pořád nic. Je středa 17. července. "Zítřejší smáznem," hlásí policisté ve své hantýrce. Znamená to, že spustí zatýkání.

Druhý den jsem jak na trní. Už dopoledne přichází zpráva, že mají část skupiny. Pro Karla Srbu si jedou až v pátek. Ještě si stačil zahrát tenis, na oběd už nedojel. "Tak to nejhorší už snad máte za sebou," říkají policisté.

Jedu zpátky do Prahy a začínám přemýšlet, co dál. Místo úlevy se ale plíživě dostavuje strach. Co když je pustí? Co když dostanou u soudu pár let? Co když... Zakážu si na to myslet.

TRANS-COM

NÁMOŘNÍ PŘEPRAVA - pravidelná týdenní přeprava, od špendlíku po lokomotivu.

LETECKÁ PŘEPRAVA - od dveří ke dveřím, po Kanadě a celém světě.

PROCLÍVÁNÍ - v Kanadě, České republice a USA.

SKLADOVÁNÍ - Toronto, Praha. STĚHOVÁNÍ - přes Kanadu nebo do světa.

POTŘEBUJETE PORADIT? ZAVOLEJTE NÁM!

Toll-Free: 1-800-354-9046

Tel: (905) 678-6412 • Fax: (905) 678-7544

E-mail: sales@transcom-transport.com

www.transcom-transport.com

INTERNATIONAL FREIGHT FORWARDERS INC.

TORONTO • PRAGUE • OTTAWA • MONTREAL • BUFFALO • ATLANTA

Můžete platit

CARGO INTERNATIONAL INC.

Budu mít dost času to řešit, až taková situace nastane. Věřím, že nenastane.

Je to skoro přesně rok, co jsem do novin s Jirkou Kubíkem psala profil Karla Srby. Mluvili jsme tehdy se spoustou lidí, kteří s ním kdy přišli do styku. Vesměs nás všichni varovali. "Vy nevíte, co je to za člověka. Dávejte na sebe pozor." Brali jsme to s rezervou. Byli to lidé, kterým Srba možná někdy ublížil, a oni ho teď třeba vidí v horším světle, než jaký je. Ten článek se jmenoval Proč se bát úředníka Srby. Dnes už to vím.

Nebojím se, říká muž najatý k vraždě

Praha-mfd-Z muže najatého k vraždě se stal korunní svědek. Karel Rziepel, který policii prozradil, že si ho lidé Karla Srby najali k vraždě novinářky MF DNES Sabiny Slonkové tvrdí, že se o svou bezpečnost nebojí. "Nebojím se o sebe a nevidím žádný důvod se skrývat. Přízpusobím se situaci a když bude třeba, tak se na čas ztratím." Proč se nakonec k činu neodhodlal? "Je to práce, do které nedělám," vysvětlil devětatřicetiletý, čtrnáctkrát trestaný muž.

Za vraždu měl dostat 200 tisíc korun, a naopak vše oznámil policii. "Je to pěkná žena, bylo by jí škoda," poznamenal.

Rziepel není jako jediný z pěti lidí, která plánovala vraždu Slonkové, stihána a zůstal na svobodě. Muž nemohl být obviněn, protože nic nespáchal ani neučinil nic k přípravě činu, prohlásila soudkyně Okresního soudu v Českých Budějovicích Petra Janoušková.

Na policii prý šel Rziepel bezprostředně poté, co od dvou vimperských podnikatelů (obviněných Michala Novotného a Petra Volfa) převzal igelitovou tašku s 310 gramy semtexu a roznětkou.

"Byl to černý vojenský semtex, který asi pocházel od Volfa z Vimperka," upřesnil. Oba obvinění mu prý dali peníze na cestu do Prahy a fotografii Slonkové. Na zadní straně fotografie měl její adresy.

Obvinění Novotný a Volf ho prý oslovili proto, že je ve Vimperku poměrně populární osobnost v oblasti zločinu. "Byl jsem čtrnáctkrát odsouzen, většinou za majetkovou trestnou činnost, odseděl jsem 14 let, ale nespáchal jsem žádné násilí," připomněl recidivista. Naposledy si odpykával trest ve Valdčicích, odkud se vrátil v červnu 1991. Od té doby se prý ničeho nedopustil, kromě "takové prkotiny", za kterou ho soud potrestal 400 hodinami veřejně prospěšných prací. Podle dohody s vimperskou radnicí je údajně začne vykonávat od září.

Rziepel bydlí ve starším domě nedaleko centra Vimperku. Je nezaměstnaný a žije z podpory. Asi 170 cm vysoký, velmi hubený blondák, působí poměrně sympatickým dojmem; je čistě oblečen, modré džíny doplňuje černé tričko se stříbrnými čínskými draky. První dojem však silně ruší četné mnohobarevné tetování, které mu beze zbytku pokrývá obě předloktí. Mezi motivy, které se vzájemně překrývají, přítom na pravé ruce nechybí ani hákový kříž. Ve Vimperku je také znám pod přezdívkou Citron.

27.7.2002

Srba je stále agent vojenské rozvědky

Praha/právo-Případ již stál hlavu šéfa Vojenské zpravodajské služby, tedy vojenské rozvědky, Andora Šándora. Nad ním držel ochrannou ruku náčelník generálního štábu Jiří Šedivý, což i jeho staví do špatného světla. Podle informací Práva nyní prasklo, že Srba

stále patří mezi agenty armádní rozvědky, ačkoliv měl být dávno vyřazen pro nespolehlivost. Jak Práva sdělil dobře informovaný zdroj, ve spisu vedeném vojenskou tajnou službou se o Srbovi hovoří jako o člověku, který je snadno ovlivnitelný, je psychicky nevyrovnaný a tudíž nebezpečný. Doposud zdroje z bezpečnostní komunity tvrdily, že Srba pro tajnou službu už nepracuje. Práva se však podařilo zjistit, že s ním do této chvíle nikdo spolupráci neukončil, jen byl dočasně takzvaně "uveden do klidu". To v praxi znamená, že je nadále agentem zpravodajské služby, který může být kdykoliv nasazen. "Uvedení do klidu znamená, že ten člověk může být kdykoliv aktivován. Zrovna u Srby se stalo, že už byl do klidu uveden v minulosti několikrát," poznamenal zdroj Práva a dodal, že naposledy po aférách kolem exministra ČSSD Jaroslava Bašty. "Že je aktivním spolupracovníkem s uvedením do klidu je neuvěřitelný průšvih," řekl o případu vysoce postavený činitel resortu obrany. Podle něj je teď na ministerstvu obrany pořádně dusno. Ministr Jaroslav Tvrdík je údajně velmi rozloben na své podřízené a zjišťuje, zda nebyl Srba ze služby vyřazen úmyslně nebo šlo o nedbalost.

29.8.2002

Železný nahlásil ztrátu obrazu za 22 milionů

PRAHA-právo/Jana Perglerová, Pavel Blažek-"Pan Železný krádež obrazu na policii oznámil v pondělí. Případ vyšetřují kriminalisté z obvodního policejního ředitelství v Praze 1, "řekla mluvčí pražské policie Iva Knolová s tím, že policie nehodlá k případu zatím zveřejňovat žádné podrobnosti.

Vyjadřovat se nebude ani Železný.

Petr Chudožilov: Spící pes

Prastará citrónka s pokašlávajícím motorem trčela před semaforem na rohu Boulevard St. Germain a Quai de la Tournelle. Věkem seschlý řidič v obleku ušitém na míru už kdysi dávno před poslední světovou válkou si poklidně něco kreslil do skicáře. Vzadu se blaženě břichem nahoru rozvaloval velký žlutý pes. Požitkářsky spal. Na semaforu naskočila zelená. Řidič olízl tužku. Nevzrušeně pokračoval v práci na své kresbě. Auta, jež se mezi tím za ním seřadila jako svatební průvod, začala nespokojeně troubit. Nějaký frajírek dokonce vylezl a neurvale zabušil pěstí na střechu. Z nebe spadl uniformovaný policajt na služebním mopedu.

„Dobrý den, pane!“ řekl zdvořile.

Řidič se na něj přátelsky usmál.

„Je hezky, pane,“ prohodil policajt nezávazně.

Řidič beze slova přitakal očima.

„Nemohl byste si kreslit jinde, pane?“ navrhl policajt.

„Krátím si tím jenom čekání,“ vysvětlil řidič velmi tiše.

Taky policajt teď začal šeptat.

„Na co tady čekáte, pane?“

„Až se vyspí můj pes.“

„Hleďme!“ uklouzlo policajtovi. Dokonce si slabě hvízdal.

„Byl totiž strašně nemocný. Vůbec nemohl

spát,“ šeptal řidič omluvně. „Jsem rád, že si konečně trochu zdřímne.“

„Chápu, pane,“ přitakal policajt téměř neslyšně.

Seskočil z mopedu a odklonil dopravu. Pes se prospal. Živl, na zkoušku pootevřel nejprve jedno stařecky usazené psí oko, slabě zavrtěl ocasem. Řidič zaklapl blok. Policajt zasalutoval. Všichni odfrčeli přes Pont de Sully. Ve vzduchu po nich zůstal viset dobrý pocit. Propadl jsem totální neschopnosti někomu ublížit. Po zbytek dne jsem se zářícíma očima neúnavně vyhledával nejrůznější příležitosti konat dobro.

„Cožpak vy rozumíte francouzsky?“ podivil se večer můj hostitel, když jsem se s ním rozdělil o přihodu.

„Moc ne,“ přiznal jsem bez okolků.

„Jak tedy víte, o čem spolu mluvíte?“

„Přece nejsem slepý!“ rozhodil jsem rukama.

Hostitel dlouho přemýšlel. Nakonec i on se jásaově usmál.

„Tak či onak,“ řekl a otevřel první večerní lahev

červeného vína. „Ten policajt těžko mohl udělat něco rozumnějšího.“

Paříž, listopad 1998

Z knihy KULTURNÍ ŠOK ANEB SETKÁNÍ TŘETÍHO DRUHU. Otištěno s vědomím autora a Lidových novin

„Obraz nepatří Železnému. Galerii spravuje nadační fond,“ uvedl mluvčí Železného Martin Chalupský.

Višňová s technoparty lámala rekordy

Višňová-právo/Barbora Silná-Rekordy snad po všech stránkách lámala o uplynulém víkendu obec Višňová se svými přilehlými osadami. Za pouhé dva dny tudy projelo tolik aut, co sem normálně zavítají za celý rok. V počtu stanů, aut a návštěvníků na metr čtvereční by jí mohl závidět leckterý zavedený kemp na břehu jezera anebo moře. Na soukromém pozemku v osadě Andělka se konala od pátku nelegální technoparty Czechtek. Podle odhadů ji navštívilo na osm až deset

Pokračování na str. 8

Restaurants-Deli's

Domas Restaurant

Česká restaurace

417 Elizabeth St.
Burlington, On. L7R 2N1
Tel.: 905-639-3240
Lakeshore & Elizabeth
(Village Sq.)

Výborné české jídlo

České pivo:

Kozel, Plzeň, Czechwar (Budvar)

Točené německé pivo!

Otevřeno denně:

od 11 do 14 hod.

a od 17 do 23 hod.

(o víkendech až do 2 hodin ráno)

1215-15

Dovoz potravin z Čech, Moravy a Slovenska

PRAŽSKÉ UZENÁŘSTVÍ

416-504-5787

638 QUEEN ST. W.

TORONTO, ONT. M6J 1E4

* Pražské uzeniny

* Cukrářské výrobky

* Obložené chlebičky a mísy

* Knedlíky všeho druhu

* Denně čerstvá a chutná jídla

**Máte v Čechách trápení? Soukromé nebo úřední?
Neutrácejte peníze za letenku!
Ušetřte svůj čas a své nervy!**

Konkrétně a reálně pomohu při řešení všech vašich specifických nesnází i při plnění vašich přání. Projednám za vás vše, k čemu mi dáte svolení. Založím nebo povedu pobočku vaší firmy v Čechách. Mohu k tomu použít vlastní kancelář a ušetřit vám další výdaje. Zjistím a zpracuji pro vás veškeré informace, které potřebujete znát, abyste byli „in“. Zajistím osobně skutečnou pomoc. Kde na to sám nebudu stačit, angažuji solidní odborníky (nájmy, koupě-prodeje, restituce, nemovitosti vč. bytů, věci movité, odškodnění, dědictví, celní záležitosti, občanství, různé oblasti služeb apod).

Reference v Kanadě:

satellite1-416@rogers.com nebo **jan_drabek@telus.net**

Jan Hrabina, agentura HOMBRE, P.O.Box. 32, Počernická 369/57, 108 00 Praha 10

Tel: 001- 420 2-7477 7476. Fax: 001- 420 2 7477 0929;

e-mail: hombre@mbox.vol.cz

oprávněný distributor českých filmů
na videokazetách
uvádí premiérově film režiséra Dana Svátka

ZATRACENÍ

Zločin a trest drogového byznysu aneb lákadlo peněz je silné, a kdo se nezdráhá si trochu zadat se zákony, strčí si pár balíčku narkotik do tašky, vždyť... čtyři kilogramy se schovají v kufru jako nic... Příběh je volně inspirován osudem dvou mladých Čechů, kteří se pokusili z Thajska propašovat drogy, a skončili se středověkými padesátiletými tresty v thajské věznicí. Ztraceně dlouhá dovolená. Část filmu natáčena na místě se svolením thajské vlády.

Hrají J. Plouhar, J. Révai, I. Bencová, D. Vávrová aj.

Cena kazety \$ 37. 00 - plus taxy a poštovné.

Podporujte legální obchod!

Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

Pozor nová E-mail: video.el@rogers.com

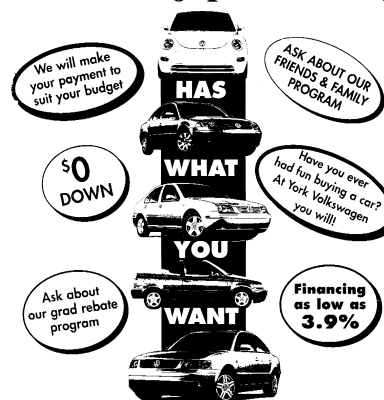
York Volkswagen

1950 Wilson Avenue
Weston, ON M9M 1B2

Drivers wanted!

**Nová německá auta
za výhodné ceny!
Prodáváme i starší
německé a japonské vozy!**

JIRÍ KAZDA

Sales and Leasing Consultant

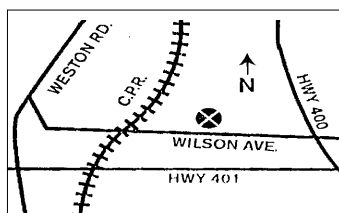
Tel.: (416) 741-7480

Cell: (416) 427-5134

Fax: (416) 741-7809

E-mail: jiri29@hotmail.com

Website: www.yorkvolkswagen.com

**In the Event of a
Collision Please
Call:**

**YORK
CARSTAR**
Quality Collision Service

**416-741-9698
or
416-741-7480**

Pokračování ze str. 7

tisíc lidí. "Kde to je? Jdeme už nějak moc dlouho," ošival se asi 16letý mladík se zeleno-modrými copánky na hlavě, když šlapal poslední klikatou silničku z Višňové směrem do Andělky. V nohách měl už asi šest kilometrů, zvuky byly slyšet vzdáleně a základna, jak říkal, nikde. O tom, že drží správný směr, ho ovšem ujišťovaly povalující se osoby v příkopech a podél silnice anebo zaparkované vozy s vyspávajícími účastníky akce. Na kopci se mu před očima konečně rozprostřel pohled na stanový tábor uprostřed pole. "Už to máme," vydechl s úlevou, ale netušil, že to nejhorší ho čeká. Prodat se až do samého srdce technoparty.

S přibývajícím metry totiž houstla koncentrace přítomných aut i lidí. Nakonec se mu podařilo najít místo v center dění, u obrovských reproduktorů, nad nimiž visela vojenská celta, pod ní zdobily základnu dopravní značky s vojenskými tanky, před kterými se vlnily polonahé postavy. Hudba vycházející z masivní aparatury připomínala zvuky z dětské videohry o kosmickém střelení. První návštěvníci začali přijíždět už v pátek dopoledne, v průběhu večera pak doprava zhoustla a do Višňové směřovaly davy mladých lidí z celé Evropy.

"To jsme tady teda nezažili. Tu hudbu u nás neslyšíme, ale těch aut. Jindy tady skoro nikdo neprojde, jsme jak bohem zapomenutý kraj, ale teď jsme si to vybrali," líčil mi brunátný padesátník, který sekal v sobotu odpoledne trávník před domem. Také na zdejší radnici nezaznamenali žádné vážné stížnosti místních. "Anděláci to berou s rezervou a jsou stále ještě optimisticky naladěni. Lidé z Višňové si nestěžují," potvrdil mi místostarosta Dan Ramzer (nezávislý). Společně se starostkou Marií Matuškovou (nezávislá) chodili pravidelně na takřka bojové výpravy, aby zmapovali terén. Spolu s nimi na akci dohlížely desítky policistů, kterým přijely posily z ostatních okresů Libereckého kraje. Protože o přípravě nepovolené technoparty věděli na radnici od úterka, dokázali se náležitě připravit. Starostka Matušková dokonce nakoupila špunty do uší pro obyvatele obce, aby je hluk nerušil. Vyzvedl si je jen malý zlomek místních. "Většinou ten hluk vadil spíš chalupářům, kteří sem přijeli, než našim," podotkl Ramzer. Radnice při pohledu na mumraj lidí u Andělky nakonec podle něj nechala pro účastníky dopravit na místo za vlastní peníze i vodu; aby ji měli přítomní k dispozici. "Chodili nám jako ve středověku k obecní pumpě v Andělce, na kterou jsou navíc napojeny tři domy," pokračoval místostarosta. Kromě toho nechali po dohodě s Českými drahami posílit i nedělní vlakové spoje. "Věděli jsme, že chtějí někteří odjet v neděli, ale normální spoje by nestačily. Proto pojedou čtyři navíc," dodal. Podle Matuškové mají také velké obavy z množství odpadků a špatného hygienického zázemí na technoparty. "Doslova mě to děsí, jak to tam vypadá," povzdechla si Matušková. Obavy měla i z nedělní, jubilejní, desáté euroregionální pouti a slavnostní svatoanenské mše. Této akce se pravidelně zúčastňují občané ze sousedního Německa a Polska.

"Bojíme se, aby produkce na technoparty nerušila mši a neodradila lidi, shrnula Matušková. Na ilegální technoparty Czechtek do Višňové se zatím podle odhadů policie sjelo téměř 10 000 lidí. "Žádné incidenty jsme zatím řešit nemuseli," řekl Milan Mazánek z liberecké policie. Dodal pouze, že podle informací z hranic zdržela policie v Hrádku nad Nisou dopoledne automobil se třemi cizinci, dvěma muži a jednou ženou, kteří převážet zatím nezjištěné množství drog. Mířili podle něj právě na technoparty.

Aký bol Lexa študent?

Bratislava-sme-Vladimír Mečiar o Ivanovi Lexovi tvrdil, že je nadpriemerne inteligentný. Potvrdili to vraj aj testy, ktoré robil, keď sa prihlásil na konkurz, na základe ktorého si ho Mečiar vybral. Keďže výsledky testov sú tajné, pátrali sme aspoň po tom, akým bol Lexa študentom na gymnáziu. Zo slovenčiny mal napríklad dvojku, z ruštiny na maturitnom vysvedčení trojku. Spolužiáci z bratislavského Gymnázia Jura Hronca sa zhodujú v jednom - zmenila ho politika. Väčšina o ňom hovorí nechcela: „Tajná služba, to nie sú žarty!“

Za Mečiara boli dva osobitné účty

BRATISLAVA - sme / MONIKA ŽEMLOVÁ, DANIEL VRAŽDA - Osobitný účet ministerstva privatizácie, založený v roku 1991, z ktorého za Mečiara protizákonne pretieklo do Fondu národného majetku viac ako dvanásť miliárd, nebol jediný. Na ministerstve našli ďalší účet, záznamy o ňom sú písané rukou do školského zošita.

Druhý osobitný účet založil v roku 1996 minister privatizácie Peter Bisák. Mali naň ísť peniaze z predaja nehnuteľností neidentifikovaných vlastníkov. Práve cez tento účet sa nehnuteľnosti predávali za symbolickú cenu ľuďom blízkym ministerstvu. Bisák a vtedajší štátny tajomník Husár sa dnes nevedia zhodnúť, kto z nich mal účet pod kontrolou.

Z účtu sa vyplácali odmeny pracovníkom ministerstva, ktorí sa podieľali na rýchlej privatizácii, a časť peňazí údajne na príkaz ministra poskytl aj vtedajšiemu vládnemu denníku Slovenská republika, ktorý mal robiť privatizácii reklamu.

Účtovníctvo bolo vedené ručne v zošite formátu A4. Potvrdila to aj kontrola Najvyššieho kontrolného úradu v roku 1997 a aj terajšia vedúca právneho oddelenia ministerstva privatizácie Jana Filinová. Tvrdí, že nehnuteľnosti dostalo strašne veľa ľudí a ona podľa zoznamu len ťažko zistí, kto je blízky ministerstvu. Zoznam je ochotná poskytnúť redakcii.

Exminister privatizácie Peter Bisák tvrdí, že druhý osobitný účet odporučilo zriadiť ministerstvo financií. Dohromady na ňom vraj bolo najviac pol milióna korún. Filinová tvrdí, že účet je rozhodne bohatší.

„V roku 1996 ministerstvo legislatívne pripravilo transformáciu majetku, ktorý z rôznych dôvodov neprešiel privatizačným procesom. Oznamy o transformácii boli postupne zverejňované v médiách,“ píše Bisák vo svojom stanovisku. Záujemcov o majetok vraj vyberala komisia, ktorej predsedal štátny tajomník ministerstva. Štátnym tajomníkom bol vtedy poslanec za HZDS Stanislav Husár, ktorý je dnes na kandidátke hnutia na 21. mieste

Prevažne vraj išlo o pôdu v tisícových alebo desaťtisícových hodnotách. V denníku Slovenská republika vraj ministerstvo len inzerovalo za úhradu predaj tohto majetku. Na ručný spôsob vedenia účtovníctva Bisák nezareagoval.

Dostali jsme E-mailem

Vážení.

Považuji za slušnost vás seznámit s obsahem materiálu, který budu v tomto nebo mírně upraveném duchu publikovat na mé internetové stránce a který jsem již dal k dispozici všem mým kamarádům a známým. Máte-li zájem se k němu vyjádřit, je vám k dispozici můj e-mail vik66tor@volny.cz Žádnou reakci z vaší strany však nevyžaduji.

22. dubna jsem prostřednictvím cestovní kanceláře GTS v Českých Budějovicích požádal o kanadské vízum. Pas mi byl vrácen 10. května se zamítnutím, jakýmsi razítkem v cestovním pase, o němž mi nikdo nebyl schopen sdělit, co znamená, a telefonním číslem, kde si musím dohodnout pohovor s imigračním úředníkem. Na uvedeném čísle se ohlásila recepce velvyslanectví a oznámila, že telefonicky se nic nevyřizuje, načež jsem byl přepojen na záznamník, kde mi byly sděleny informace, které se ovšem zařizování pohovoru netýkaly.

13. května jsem poslal na velvyslanectví faxem žádost o sdělení možného termínu pohovoru, 14. května jsem totéž poslal e-mailem. 15. května mi přišla informace e-mailem, že termíny pohovoru se nestanovují a žadatel se může dostavit libovolně od pondělí do čtvrtka mezi 14.30 a 15.30 hodin. 16. května jsem v zaměstnání požádal o neplacené volno na úterý 21. května, což je den, kdy svou nepřítomností v zaměstnání nejméně zatěžuji kolegy, kteří mne musí zastoupit. 16. května odpoledne mne však doma čekal fax s předepsaným termínem na středu 22. května v 15.30 (čili po e-mailem uvedené pracovní době), musel jsem tedy v zaměstnání změnit termín neplaceného volna, což rozhodně není fér ke kolegům a vedení školy.

22. května jsem byl na pohovoru na velvyslanectví. Vzhledem k výše citovanému e-mailu jsem se pro jistotu dostavil již před začátkem pracovní doby velvyslanectví. Bylo mi však sděleno, že mne mimo předepsaný termín nepustí (kdybych se tedy řídil e-mailem od velvyslanectví, jel bych do hlavního města zbytečně a ztratil den nesmyslným cestováním) a nechali mne stát před branou přes dvě hodiny. Poté, navzdory tomu, že jsem byl pozván z důvodu „nedostatečného pouta ke své vlasti a možné neochotě se z Kanady vrátit“, jsem byl dotazován především na finanční prostředky, které se údajně velvyslanectví zdály nedostatečné, byť podle průvodního dopisu při vrácení pasu byly shledány bezproblémovými. Vzhledem k tomu, že jsem byl připraven na všechny eventuality, jsem mohl prokázat vlastnictví v přepočtu asi 5.000 kanadských dolarů, což se mi zdá jako finanční záruka na 14denní pobyt v Kanadě jako dostačující vzhledem k tomu, že bydlení již bylo zapláceno předem, o čemž bylo velvyslanectví informováno již při podání žádosti o vízum.

Po pohovoru si na velvyslanectví opět pas nechali a navzdory tomu, že mi bylo slíbeno vrácení pasu do 2 pracovních dnů, dostal jsem jej zpět po týdnu se zamítnutím žádosti.

Když jsem žádal hotel Victorias Mansion Guest House, 68 Gloucester St., Toronto, ON M4Y 1L5, e-mail victorias.mansion@sympatico.ca, o vrácení zálohy zaplacené za bydlení, které je jedním z nezbytných předpokladů pro získání víza, z důvodu neobdržení víza, bylo mi sděleno, že hotel není záložna, mé problémy je nezajímají a zálohu mi nevrátí.

K mojí osobě: Mám vysokoškolské vzdělání, pracuji již devět let na jedné a téže škole, kde můj pracovní poměr trvá i nadále - mám pracovní smlouvu na dobu neurčitou, čili minimálně ještě na příští rok. V životě jsem nebyl ani jeden den nezaměstnaný, od 19 let se živím sám a nikdy jsem neměl potřebu ani zájem na někom o cokoliž žebrať. Jsem ze spořádané učitelско-lékařské rodiny. Procestoval jsem podstatnou část Evropy, USA a Jihoafrickou republiku a žádný z těchto států neměl vůči mně sebemenší vyhrady. Před půl rokem jsem bez problémů získal již druhé vízum do USA, s platností 10 let. Ve své vlasti, k níž podle názoru velvyslanectví nemám dostatečně kladný vztah, mám majetek, který jsem získal svým vlastním úsilím a který nemá leckterý z mých vrstevníků. A abyste nemohli argumentovat tím, že u vás v posledních letech žádalo o azyl mnoho českých Romů, dodávám, že jsem bílé rasy.

Kanada je jediný stát, kde jsem zjevně považován za podčlověka a dojnou krávu, což si nehodlám nechat líbit. Nejsem - li pro vaši zemi dost dobrý, smírím se s tím. Nehodlám se však rezignovaně smířit s tím, že jsem se stal nedobrovolným sponzorem vaší ekonomiky a že jste mne připravili o více než měsíční plat.

Díky Bohu existuje dost zemí, kde mnou neopovrhují, čili zanedlouho odjíždím zcela jiným směrem. Kanadou jsem jednou provždy zhnusen a nehodlám s ní mít do budoucna nic společného.

Viktor Pondělík
J. Bendy 9, České Budějovice
Czech Republic

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Florencie

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063; FAX (416) 530-0069

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@rogers.com

Literacy Pragensis

české knihkupectví

Nejrozšířenější zásilkový prodej českých knih v Kanadě

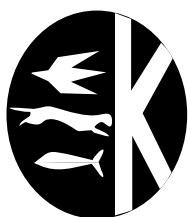
ZAŽÁDEJTE SI O KATALOG!

NAKUPUJTE V POHODLÍ SVÉHO DOMOVA!

Tel.: (905) 704-0873; Fax: (905) 704-0879

303 Queenston St., St. Catharines, Ont. L2P 2X5

E-mail: cz.books@literacypragensis.on.cawww.literacypragensis.on.ca

ALGONQUIN TRAVEL -

Kennedy Travel Bureau Ltd.

EXPERT TRAVEL COUNSELLORS SINCE 1926

44 Victoria St., Suite 1315, Toronto, On. M5C 1Y2

e mail: kennedy@nergy.com Internet: <http://www.nergy.com/Kennedy/>**Reliability * Prompt Service * Excellent Price****SPECIAL RATES TO:**

Prague
Bratislava
Ostrava
Košice

Sun Destination

Call Ivan Znášik

(416) 593-0837

NOVÁ ADRESA

NOVÝ TELEFON

Travel

Way to Travel

Nabízíme přímé lety z Toronta do Prahy

**Třikrát týdně do ČR a na Slovensko:
Ve čtvrtek bez mezipřistání
v Montrealu**

Možnost telefonického zakoupení letenky.
Letenku dodáme až na místo.

Soukromé ubytování v Praze i Bratislavě
Notářská osvědčení * pozvání * pojištění
Tel.: (416) 761-1808, (416) 761-1689,
1-888-216-7641. Fax: (416) 761-9558

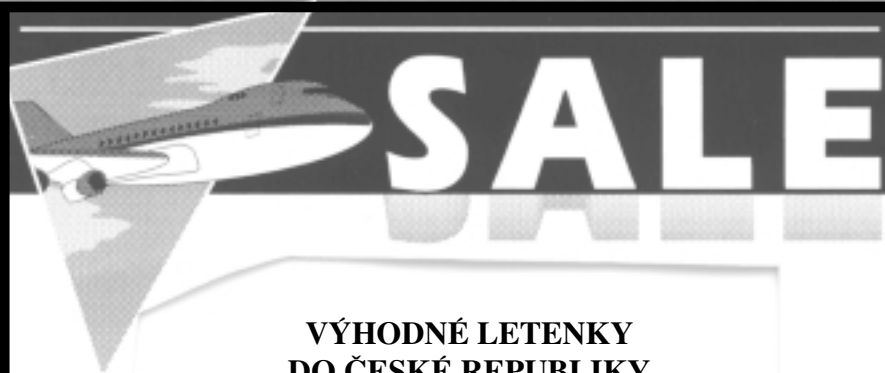
INTERNATIONAL TRAVEL SLOVAKOTOUR

European Destination
Seat Sale

Charter Flights
Czech Republic, Germany, Austria
Call for visa requirements
to Czech Republic

E-mail: travel@slovakotour.com
644 Queen St. West, Toronto, Ont. M6J 1E4
Tel.: (416) 504-5657, (416) 504-9095,
(416) 504-7383, 1-800-477-3461
Fax: (416) 867-8657
Zavolejte si o nejlepší cenu letenky!

**VÝHODNÉ LETENKY
DO ČESKÉ REPUBLIKY
BRATISLAVY, KOŠIC, VÍDNĚ, BUDAPEŠTI A BERLÍNA**

**ČSA
Austrian Airlines**

Je možné zakoupit i další letenky!

NITRA TRAVEL

E-mail: nitra_travel@hotmail.com
(416) 504-3800 * 1-800-825-7577 * Fax: (416) 504-8186
662 Queen St. West, Toronto, Ontario M6J 1E5

Ejhle člověk ...

(2002 ... 3)

Nějak se mi z Prahy nechtělo domů. Listoval jsem si Kulturním přehledem. Tolik by se toho ještě dalo vidět! Kolik skvělého piva ještě vypít! Uděláte odkudkoli pár kroků a můžete se posadit v solidní putyce. Gambrius, Prazdroj. Kvalitní dvanáctka za 22, 24 kaček! Kanadský dolar při nejhorším za dvacet Kč. A divadla, jazzové bary, koncerty klasické hudby v kostelech, odpoledne i večer. Čas ale nedbá na pocity. A tak jsem se ocitnul na ruzyňském letišti. Poobědval jsem v příjemné restauraci. Pak se ještě chvíli procházel a těšil se z dobře vymyšlených letištních prostor. Když jsem přiletěl prvně po mnoha letech do Prahy v roce 1990, celníci seděli v provizorních kukaních, všude kolem zmatek a provizorium. Letoun ČSA vzlétl v čase slíbeném na letence. Stejně pak za pár hodin letoun společnosti KLM z Amsterdamu do Kanady. Nalezl jsem náš automobil Toyota Tercel na místě, kde jsem jej zanechal. To mě potěšilo. Vešel jsem do domu. Kočka začala šítet. Funguje na jiné logice než pes. Mňoukala stále, až to bylo nepříjemné. Zatoužil jsem po psu. V dalších dnech zaplatil jsem účty a posekal trávu. V pátek bylo hezky a vyjel jsem si do jazzového baru na slibný program. A tu, když jsem přejížděl Lions Gate Bridge a podíval se na klidnou hladinu Pacifiku a za ním na temné kontury pohoří na Vancouver Islandu, když z autorádia zněl jazz toho způsobu, jak mám nejraději, připadal jsem si pojednou a rázně jako doma. Skutečně a definitivně ...

* Nemohl jsem se dočkat, až NDP (New Democratic Party) prohraje volby. Stalo se tak a straně zůstala jen dvě trapná křesla v parlamentě Ale, než jsem se nadál, na hlavu nového premiéra G. Campbella snáší se jen protesty. Ne vždy jsou neoprávněné. Jeho opatření, směřující snad k budoucí obnově provinční prosperity, jsou sotva pochopitelná lidu. Mnohdy ani mně to není zcela jasné. A to ještě kdybych byl v tuto chvíli o deset, dvacet let mladší! To bych se asi dusil zvýšeným adrenalinem, naslouchaje zprávě o tom, že vláda uzavírá mnoho kempinků, že na těch dosud otevřených zaplatí uživatel 5 dolarů za pár kousků dřeva, jež bývalo součástí pobytu, že mnohde budou uzavřena sociální zařízení. To vše za účelem ušetření na platech personálu. A navzdory faktu, že Britská Kolumbie měla vždy z turistiky tuzemské stejně jako cizozemské nemalý příjem. Mám pocit jakoby tento nový premiér G. Campbell, v minulosti coby vůdce opozice chabý a nijaký, chtěl najednou vše, co ve svojí minulé funkci zameškal, dohonit. Zatím si ale počíná zbrkleji než jsem doufal a očekával ...

* Mnohdy má pocit, že tam, kde to či ono je dáno do správy mladým chlapcům a dívkám, dochází nejednou u našince k rozladění. Nedávno telefonoval jsem do jazz klubu a ptal se na začátek programu. -V osm hodin,- řekl rozhodně mladičká dívka hlas. Považuji dochvilnost za dobrou věc, sdělující cosi o účtě k těm, s nimiž v ten čas má se cokoli započít... setkání, party, oběd třeba. Snažím se být na místě ve smluvený čas. Delší nepřítomnost ve městě a podcenění jízdy přes most způsobily, že jsem byl v podniku v 8.10. Než pak kvartet začal v 8.40 hrát, zeptal jsem se pianisty, kterého trochu znám, na důvod zpoždění. „Hm... mně řekl, abych se dostavil v 8.30,“ pravil.

* Jel jsem cosi vyřídít do města hlavního, do Vancouveru. Nedaleko vjezdů do Stanley parku, na opačné straně, stál na chodníku muž spíš mladý než starý a pozvednutým palcem snažil se zastavit kolemjedoucí vozidla. Svou snahu ještě zdůrazňoval pohybem paže nahoru a dolů. Nevypadal jako nenápadný, neškodný úředník, ale nevypadal ani jako pobuda, vyvrhel. Stál tam, mával a nikdo mu nezastavoval. Stál na tom místě ještě, když jsem se po hodině vracel! Stále pokyvoval rukou se zdviženým palcem nahoru a dolů. Povšiml jsem si ho jen kradí, v autorádiu právě pěkně hráli a já myslel na jiné věci. Ale tu mě napadlo, jaké asi bych měl dilema zastavit-nezastavit, kdybych si toho člověka všimnul včas! Kdysi projel jsem autostopem mnoho kilometrů a později autem otce a ještě později svým, stopaře bral. Proč asi k takovému rozhodnutí nedospěl bych dnes snadno nebo možná vůbec? Leccos se dá svést na to či ono. Ale sotva všechno. Jisté je, že parametry lidského vzájemného obcování poněkud se změnily ...

* V Edgemont Village, nedaleko místa kde bydlíme, na takovém miniaturním místním Václaváčku, je obchod, deli, kde nakupuji rád. Mají tam zboží kvalitní a za rozumné ceny. Obchod vlastní iránská rodina. K zákazníkům se chovají stejně jako jiní solidní obchodníci. A přece, od onoho loňského září nakupuji tam s malinko jiným pocitem nežli dřív. Ano, není to vina majitele... ale ani ne moje!

* Jsem alergický na slovo stávka a na činnost, která podobným způsobem omezuje konání věci občanstvu prospěšných, ba pro něj mnohdy doslova životně důležitých. Nic na tom nezmění ani bádání, na čí straně je právo, čí požadavek je oprávněnější. Vlády, soukromého majitele podniku, koncernu, unii? Neboť, ať tak či onak, výsledek je stejný; obětí sporu je občánek, nevinný pitomeček, z jehož daní nejednou jsou placeni stávkující stejně jako jejich odpůrci! Jak mohu s tou či onou skupinou souhlasit nebo soucítit, když její činnost děje se proti mému standardu... a svým způsobem i za mé peníze? A když jejich aktivita způsobuje mi nepříjemnosti a komplikace?

* V poslední době všímám si velmi nepříjemného jevu. Rázně a značně zvyšují se ceny a to nejednoho tovaru. Inflation, recese, krize, konjunktura... jsou mi známy tyto termíny. K jejich naplnění v praxi dochází nejednou podivuhodným způsobem, někdy zcela zbytečně. Kupř. inflace vzniká, když jistá skupina výrobců, dodavatelů, pracovníků a pod. dojde k názoru, že jejich práce nebo zboží jsou podhodnoceny a je tedy v té věci třeba něco učinit. Díky stupiditě, lenosti nebo hamižnosti nepřijdou na nic lepšího, než zvýšit cenu svých tovarů nebo služeb. Na řetězovou reakci je v tu chvíli zaděláno. Bez ohledu na to, že zdražený tovar nebo zdražená služba není lepší! Někdy je dokonce horší! Čím, zajímalo by mně, v této době zvyšovatelé cen (a to nejen o 2, 3 procenta, ale o 10, 15 nebo 30) svojí akci omluví, vysvětlí? Je to vyšší cena topného plynu? Nafty? Nebo ten zatracený Ben Ladin? Ale vždyť cena benzínu stejně stoupá jako klesá. Zatímco cena párků, okurek, květin nebo žrádla pro kočku jen stoupá. O 20, 30 procent. A nikdy se nevrátí na původní úroveň! Navrhované řešení ... udělat si bohatou zásobu solidních vín, dokud jsou k dostání sice za ceny přemrštěné, ale jistě nižší než budou ty budoucí ...

Vladimír Cícha - Vancouver

Český film v kanadském exilu

(Část druhá)

Jiří Voráč

Dokumentární tvorba

Dokumentární tvorba se rozvíjela paralelně s produkcí magazínu a pokračovala i po jeho zániku. Vedle několika příležitostných samostatných projektů zahrnuje především rozsáhlou řadu dokumentárních portrétů významných osobností českého a slovenského exilu v Kanadě. Projekt začal v roce 1989, zpočátku bezprostředně souvisel s magazínem a teprve následně se z realizovaných rozhovorů vyvinula samostatná "Edice Profily", která dnes obsahuje již dvacet šest svazků¹.

Portréty mají podobu velkých profilových rozhovorů². Respondenti jsou vesměs zachyceni ve svém privátním prostředí a jejich vyprávění usměrňuje moderátor převážně jen s ohledem na chronologickou posloupnost událostí. Rozhovory byly natáčeny najednou, v přirozeném a kontinuálním časovém celku; případné střihové zásahy plní jen nezbytné technické funkce a povětšinou souvisí s doplněním záznamu o doprovodný obrazový materiál (fotografie ap.). Ve způsobu snímání převažují statické záběry (statického objektu) většinou v polocelku, jež přerušují jen občasná nájezdy na detail či mírné panoramy. Celkové pojetí jistě limitují technické možnosti, na druhé straně je v záznamu uchována plynulost, bezprostřednost a intimní atmosféra rozhovoru, v němž se přirozeně zračí osobitost i temperament interviewované osoby.

Ačkoli dramaturgie edice má povýtce spontánní charakter, jak uvádějí sami autoři³, výsledný soubor se svým rozsahem a různorodostí jeví velmi reprezentativním. Jsou v něm zastoupeny osobnosti různého stáří, životního osudu i profese: například legionář z 1. světové války mjr. Rudolf Hásek, členka antinacistického odboje Emilie Peřínová, politický vězeň Milo Komínek, předseda Československého sokola v zahraničí Jan Waldauf, vědci Anna a Otakar Šírekovi, podnikatel Tomáš Baťa, spisovatelé Josef Škvorecký a Zdena Salivarová, hudebník Jiří Traxler či univerzitní profesor Victor M. Fic. Vzájemně je spojuje něčím výjimečný úděl, jehož úběžník představuje odchod do exilu a nová kariéra v imigrační zemi, především však aktivní, a mnohdy celoživotní angažmá pro vlast. Edice tak vydává přímé svědectví nejen o jednotlivých osudech, nýbrž i o pohnutých dějinách Československa ve dvacátém století.

Příkladem za všechny budiž portrét Milo Komínka (Profil č. 12, 1991), jehož životaběh je až neskutečně dobrodružný a klikatý. Od mládí byl mužem mnoha řemesel, učil se filmové kameře u Ferdinanda Pečenky, živil se jako artista na vysuté hrazdě, po válce se stal naším prvním leteckým akrobatem. Po únoru 1948 byl při pokusu o přechod hranic postřelen a uvězněn, po propuštění na prezidentskou amnestii v červnu 1948 ustavil odbojovou skupinu v Beskydech, za to byl odsouzen na dvacet let, z nichž sedmáct strávil v nejtěžších žalářích. Počátkem srpna 1968, v předtuše blížící se okupace, emigroval. Usadil se v Torontě, kde založil nakladatelství Moravia

Publishing a vydával mj. exilový časopis *Naše hlasy*. Sám také napsal otřásající dokumentární knihu o komunistickém teroru *I pod oblohou je peklo*. Komínkův profil je také svérázným svědectvím o nezdolné vitalitě a Komínkovo temperamentní a barvitě líčení, prokládané zcela přesnými daty, jmény či funkcemi osob, činí z tohoto záznamu naprosto strhující záležitost.

Mezi samostatnými dokumentárními projekty skupiny byla zvláštní péče věnována pořadu *Nezapomeň!*, který vznikl v koprodukcii s ČSSK v roce 1998 speciálně k padesátému výročí komunistického puče: ve vzpomínkách přímých účastníků a s využitím archivních dokumentů zachycuje genezi nástupu komunismu u nás od konce 2. světové války a vrcholí komunistickým terorem v padesátých letech. Alespoň zmínit je také třeba čtyřdílný dokumentární seriál *Kanadská mozaika*, jenž byl natočen ve spolupráci s Českou televizí Ostrava (1992) a jenž představuje ojedinělý příklad spolupráce domova a exilu.

Produkce Československé televizní skupiny *Okno-The Window* sleduje v prvé řadě intence osvětově kulturní a dokumentační (na tomto zaměření se po listopadu 1989 příliš nezměnilo). V tom spočívá její aktuální smysl i historický význam. Obrací se především k příslušné etnické komunitě, nicméně usiluje i o širší dosah u kanadského publika, jak o tom svědčí jazykově i tematicky přesahující programy⁴. Činnost (nejen) torontské skupiny je dokladem velkorysé a nezištné práce exilu: v době nesvobody upozorňoval na osud znevolažené vlasti a současně se zasloužil o uchování a rozmnožení kulturního dědictví. Díky tomu máme k dispozici historicky velmi cenný dokumentární materiál, který by mohl odborně zaujmout nejen filmové historiky, ale jistě také badatele z oborů obecných dějin, kulturologie, sociologie či politologie.

Poznámky

¹ Zatím poslední dokončený díl edice tvoří profil Vladimíra M. Kavana, představitele mezinárodní humanitární organizace CARE, který vznikl v roce 2000. V roce 2001 se připravovaly další tři profily, mj. Josefa Čermáka.

² Průměrná délka se pohybuje kolem 90 minut, krajní rozpětí sahá od 30 do 136 min.

³ Josef Čermák: "Začali jsme to dělat na koleně, zpočátku jsme neměli ani vlastní kameru. Původní nápad byl vlastně pouze jednorázový, chtěli jsme totiž zachytit úžasnou osobnost tehdy již stoletého ruského legionáře mjr. Rudolfa Hásku. Po kladném ohlase jsme začali uvažovat o dalších portrétech, neměli jsme ale nějakou dlouhodobější dramaturgii a postupovali jsme případ od případu. Ani otázky jsme si nijak zvlášť nepřipravovali. Dramaturgie byla taky omezena zcela praktickými okolnostmi, takže jsme se zaměřovali převážně jen na lidi z Toronta a okolí, nemajíce peněz na větší cestování. Tak jsme třeba propásli portrét Vladimíra Krajiny, žil totiž ve Vancouveru a my jsme se tam nějak nemohli pořad dostat, dodnes nás to mrzí, protože to byla jedna z největších postav své generace" (Čermák: rozhovor).

⁴ Například "Bata Shoe Dynasty" nebo "Nicholas Goldschmidt: The Life in Music" byly natočeny anglicky a vysílány mimo etnické programy. Jiným příkladem slouží profil Gordona H. Skillinga, profesora University of Toronto a autora několika knih o novodobých československých dějinách. (Pokračování v příštím čísle.)

3xWEEKLY

Tuesday

Thursday non-stop flight
Toronto-Prague

Saturday

FROM JUNE/22

4xWEEKLY

Tuesday

Thursday non-stop flight
Toronto-Prague

Saturday non-stop flight
Montreal-Prague

Sunday NEW non-stop flight
Toronto-Prague

TORONTO
(416) 363-3174
Toll free 1 800 641-0641
CzechAirToronto@iprimus.ca

MONTREAL
(514) 844-4200
Toll free 1 800 561-5171
reservation.montreal@czechairlines.com

Trápení torontských Rysů

V Praze se hrával fotbal většinou na periférii. Takové Malešice měly svého času dva týmy a to Union a Sokol. Však také byla mezi nimi náležitá řevnivost. Pak prý pro změnu došlo k sloučení a hřiště za školou, kde hrál Union zarostlo plevelem. Nedávno jsem šel kolem a už se tam zase hraje fotbal pro změnu na trávě. Jenže Union Malešice nebyl zdaleka tou nejvzdálenější fotbalovou baštou patřící do Pražského přeboru. Měl svoji nástěnku v Počernické ulici, místní rozhlas a, což bylo nevídané, dokonce v rohu stály nefalšované hodiny, kde ručička během zápasu pomalu ukrajovala čas z 45 minut. To snad neměl ani Slavoj Vyšehrad ve středu Prahy, kde na škváře začínali Knebort a Hruška a končili svou kariéru takoví velikáni jako Kaura, Vosátka a Uldrych. Jak již jsem řekl, všem těmto klubům se o trávě jen zdálo. Častokrát se jezdilo v rámci nižší soutěže i mimo Prahu. Většinou červeným autobusem městské dopravy. Měcholupy, Štěrboholy, Libuš - to vše měl fotbalista nižší soutěže zmáknuté.

Zde sice byla tráva, ale někdy vedlo hřiště do kopce. Jindy padal balón do potoka, či se ztrácel v lese. Návštěvnost byla stabilní, místní štangastové většinou vyráželi z nedalekého hostince přímo s püllitry za brankovou čáru, což bylo většinou nejlepší místo pro kritiku rozhodčího, který pobíral za zápas 15 Kčs, takže byl nepodplatitelný. Nutno dodat, že rozhodčí byl nejen nepodplatitelný, ale mnohdy také nepředvídatelný. Byl častokrát mladší než přestárlí středopolaři obou týmů a musel vyslechnout ne jeden jejich komentář. K běžným průpovídkám patřilo: „Já bych ti mohl dělat fotra!“ nebo „To sis hrál ještě v uhláku se skládankou, když já kopal divizi.“ Jednou, když rozhodčí Duba vyhodil jednoho našeho borce, musel vyslechnout následující připomínku: „To se chceš zase vytáhnout před starou!“ Byla to narážka na paní Dubovou, která si na lavičce v rohu stadionu klidně četla červenou knihovnu, či román pro dospěláky ženy nebo snad Agathu Christie. Skutečností bylo, že ji fotbal nezajímal a výkon a počínání manželů rozhodčího už vůbec ne, takže se ani rozhodčí Duba nemohl před ní vytáhnout.

Jak již jsem řekl, Union Malešice měl hřiště oplocené, ze všech stran. To se

však nedalo říci o venkovských pláccích, kterým častokrát chyběl nejen plot, takže se na hřišti pásly husy. Tráva tam byla nadměrně zelená, ale občas to hráčům klouzalo a brankář byl mnohdy před otázkou, jestli se má vrhnout robinsonádou do husince a zachránit čest mužstva či nevrhnout a zachránit čest vlastní. Většinou na vteřinu zaváhal, pak se rozhodl pro tým, ale už bylo pozdě, přesto pádu do husince nemohl zabránit. K raritám těchto „stadionů“ patřilo, že neměly sprchy a většinou domácí pořadatelé nabídli hostům dva lavory se studenou vodou. Jednou se stalo, že přes neoplocené hřiště šla babička s kozou. Hráči včetně rozhodčího ji upozornili, že tady nemůže jít, protože se hraje fotbal. Čiperná babička je však rychle vyvedla z omylu: „Ale mně to nevádí.“ A přešla.

Proč jsem si na to vzpomněl? Tak trochu mně to připomnělo profesionální zápasy našich Toronto Lynx. Pokud bylo Mistrovství světa, byl fotbalový labužník zmlsán televizními přenosy, ale jakmile skončilo, hlad se začal ozývat a touha po profesionálním socceru je stále silnější. Nevydržel jsem a vyrazil jsem opět za fotbalem za město, tentokrát do North Yorku na univerzitu, kde hostovali Divocí nosorožci z Rochestru. (North York byl takto počtěn vzhledem k tomu, že stávkovali civilní zaměstnanci a fotbal jako jiné míčové zábavy pro děti byl v tomto městě zakázán).

Teplota byla přímo tropická a v severoyorských pláních nebylo ani živáčka, který by poradil, jak se dostat na zdejší Maracana. Nakonec jsem přece jen zaslechl zvláštní hudbu, jakoby šumění lesa, či přesněji hlučící tribuny zdejšího amfiteátru. Dal jsem se po zvuku a vskutku, končilo se první dějství. Podobně jako u nás v Malešicích, i zde byl ukazatel skóre. Jenže tento byl digitální a světelný. Dvě nuly v poločase mne uklidnily, že se nic nestalo. Naše venkovské hospůdky připomínal stánek s pivem za čtyři a půl dolarů. A venkovské husy nahradily husy divoké, ale s podobným složením blahodárného hnojiva.

Zaradoval jsem se nad tímto dosažením cíle. Jenže má námaha nebyla odměněna a na digitálních hodinách zůstal stav 0:0 i po prodloužení. Pravda, opět jsem si

vzpomněl na naše zlaté české venkovské trávníky. To když jeden z Divokých nosorožců unikl a řítit se na branku torontského Theo Zagara a jeho spanilému sólu již nic zdánlivě nebránilo v zakončení. Byl tam však jakýsi potměšilý krtek, který zde vykonal svou obrannou práci místo zdatných torontských beků a tento útočník své nekalé úmysly předčasně skončil s výronem v kotníku.

Nutno říci, že tento zápas s bezbrankovým výsledkem můj hlad po gólech neukojil.

Rozhodl jsem se tedy expedici zopakovat. Však na tomto kolbišti hrál v tomto roce i legendární Mníchov 1860. Příležitost se k tomu naskytla přesně v poledne pondělí 22. července. Tentokrát místo Nosorožců zápolili s Rysy Orli z Charlotte v Severní Karolině. Mač se konal v pravé poledne, aby i torontské děti měly dostatek kratochvíle. A měly.

První poločas čtyři branky, takže i ukazatel skóre měl co na práci. Pak se však blýsklo a jelikož v Ontariu neznají vynález Prokopa Diviše, k druhému poločasu po stanovených patnácti minutách týmy nenastoupily. Zůstaly v šatně. V šatně zůstala i rysí kůže maskota, takže vypadala jako kůže z právě ulovené šelmy. Nejenže se blýsklo, ale všichni dobrovolníci i nedobrovolníci museli opustit hrací plochu. Později i novinářskou kabinu. Přišel totiž nějaký pán s mobilním telefonem a pravil, že se blíží tornádo. Neblížilo se a po půl hodině vylezlo sluníčko.

Rozhodčí prohlédli sítě, jestli tam není nějaká díra a začal se druhý poločas, který však trval přesně sedmáct minut. Další hrom a průtrž mračen udělaly své a řídnoucí ochozy byly opět vyhnány do betonové budovy za hřištěm. Tam si omladina našla náhradní zábavu v podobě nohejbalu přes síť vytvořenou z papírových krabic. Mezitím místní rozhlas oznámil, že zápas byl předčasně ukončen. V tom však vyběhl místní činovník, který upřesnil, že zápas nebyl ukončen, ale pouze přerušen. Fotbalisté obou týmů zatím odpočívali ve svých šatnách. Občas některý z nich v pantoflích se přišel podívat na tu spoušť. Gumové pantofle zřejmě sloužily jako izolace proti řádícím bleskům. Občas přišel jeden ze čtyř rozhodčích a zkontroloval oblohu. V pozdním odpolední přece jen dešť ustal a hra mohla pokračovat. Tentokrát již měla jisté charakteristické znaky pro vodní pólo. Z 2200 diváků jich zůstalo 23. Byl jsem jedním z nich. Neměl jsem totiž odvahu uniknout na připraveném velocipédu z ohrožené oblasti. (Takto unikl, pokud je mi známo, pouze jeden z mužů, kteří provedli atentát na Reinharda Heydricha). Moje trpělivost byla odměněna. Tři minuty před koncem jsem viděl branku. Naši Rysové zvítězili 3:2.

Je to jasné: 18. srpna jdu na profesionální fotbal zase. Hrají Montreal Impact. Tentokrát nepojedu na sever, ale na západ do Etobicoke na Centennial stadion. Nejen v Praze se jezdilo za dobrým fotbalem za město a nejen v North Yorku jsou divoké husy, jsou i v Etobicoke.

Aleš Březina

Začala česká liga

Zatímco se na Slovensku odehrála již tři kola, v Čechách se Gambrinus liga začala až minulou středu. Sparta před 15 000 diváky zvítězila nad Teplicemi 1:0. Autorem branky byl ex-slávista Poborský v 56. minutě. O víkendu se pak dvě utkání se skončila bez branek: Olomouc-Liberec a Příbram-Brno. Dařilo se nováčkům: Zlín hrál doma s Ostravou 1:1. Baník vedl od 8. minuty brankou Zdeňka Pospěcha. Domácím se podařilo vyrovnat v 33. minutě Zemánkem. Skvěle začaly ligu České Budějovice. Díky hatricku Lumíra Sedláčka zvítězily nad Bohemians ve Vršovcích 3:2. Obě branky klopánů zaznamenal Doležal. V Běšanech se rozhodlo během šesti minut, kdy nejprve domácí Peší zajistil Chmelu vedení. V zápětí však žižkovský Píkl srovnal skóre na konečných 1:1. V pondělí dohrávce hrála Slavia v Hradci 1:1. Před 5000 diváky dostal do vedení Hradec Kraus. Za Slavii vyrovnal Vachoušek. Zápas Jablonec-Synot se hrál až 31. července.

Teplice šokovaly Kaiserslautern

V odvetě Toto Cupu zvítězily Teplice nad předním týmem Bundessligy Kaiserslauternem 4:0, když všechny branky padly v druhém poločase. Branky: 47. Horváth 1:0, 66. Voříšek 2:0, 86. Zelenka 3:0, 90. Verbiř 4:0. Rozhodčí: Farina - Consolo, Gemignani (Itálie). ŽK: Kukol - Mířud, Malz, Anfang. ČK: 51. Kukol - 44. Malz. Diváků: 10 128. První zápas: 1:2. POSTOUPILY TEPLICE.

Mladí fotbalisté získali bronz

OSLO - Slovenský fotbalový reprezentanti do 19 roků získali na majstrovstvích Evropy v Nórsku bronzové medaily, keď v nedelňajšom zápase o konečné tretie miesto zdolali na štadióne Ullevaal v Osle Írsko 2:1 (0:0). Finále: Španělsko-Německo 1:0.

Slovenská liga

1. kolo (14.7.): Trnava-Trenčín 3:0, Slovan-Ružomberok 1:1, Žilina-Púchov 2:1, Košice-Petržalka 1:1, Dubnica-Inter 2:0.

2. kolo (21.7.): Trenčín-Žilina 1:2, Petržalka-Trnava 1:1, Dubnica-Košice 0:1, Inter-Ružomberok 0:2, Púchov-Slovan 2:1.

3. kolo (28.7.): Žilina-Petržalka 1:0, Ružomberok-Púchov 4:1, Slovan-Trenčín 2:0, Košice-Inter 3:3, Trnava-Dubnica 2:0.

Tabuľka

1. Žilina	3	3	0	0	5:2	9
2. Ružomberok	3	2	1	0	7:2	7
3. Trnava	3	2	1	0	6:1	7
4. Košice	3	1	2	0	5:4	5
5. Slovan	3	1	1	1	4:3	4
6. Dubnica	3	1	0	2	2:3	3
7. Púchov	3	1	0	2	4:7	3
8. Petržalka	3	0	2	1	2:3	2
9. Inter	3	0	1	2	3:7	1
10. Trenčín	3	0	0	3	1:7	0

I torontský Rys si šel v bouři odpočinout.

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

Bloor St. W. Danforth Ave.

Ossington Ave. Broadview Ave.

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

